

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Cette œuvre est hébergée sur « *Notes du mont Royal* » dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES
Google Livres

2

L. Luciani Sa-

mosateni Dialogi qui in- fra scripto carmine suis

nomib⁹ explicatur. ad commendā
linguā, & facundię cultum
nanciscēdum, oppido
q̃ aptissimi.

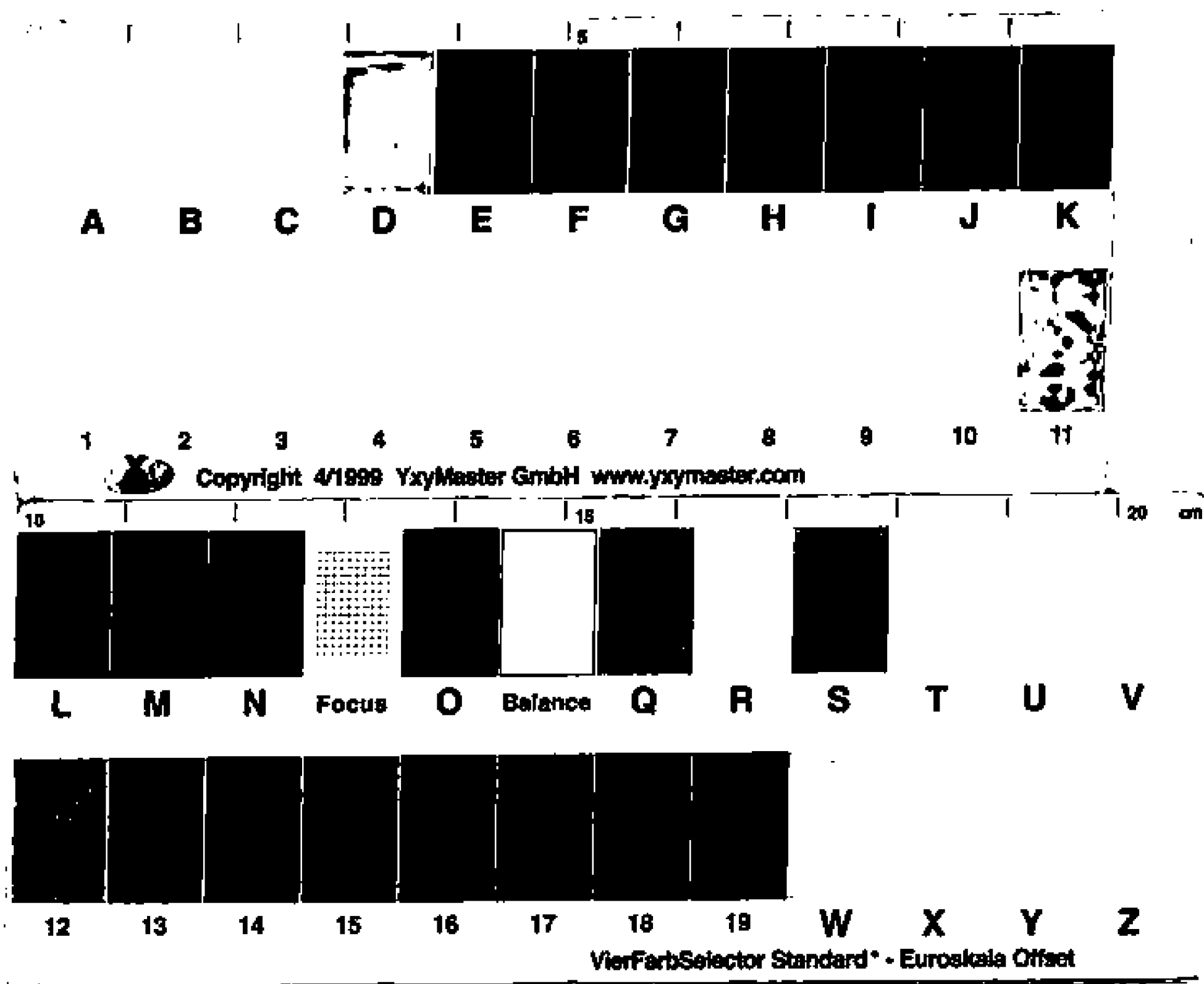
Titus Vluerlus Aectori.

Lucius ex cultos placido sermone lepores
Explicat in uariis, cultior ipse, libris
In qb⁹ est uirt⁹, Scapha, Scapio, sic Palinur⁹
Et simul Herculei, nomina clara, ducis.
Optimus orator, uates celeberrimus idem
Cetera & arbitrio, uersat ubiq; suo
Rusticus es, quid ni & si non uirtutib⁹ ultro
Eximii docti, commoneare, uiri.

Te Deo.

Clipfia, apud Melchiorē
Lottherū.

LVCIANI SCIPIO INTERLOCVTO
RES, ALEXANDER, HANNIBAL,
MINOS, SCIPIO,

Libyce, me decet preponi, melior q
de su. HA. Immo vero me. ALE. Ille
dicet ergo Minos, q sp iustissim^{us} iud
dex est habit^{us}. MI. Quid est? ALE. Hic est Hanni
bal Carthaginensis, ego aut Alexander Philippi Res
gis fili^{us}. MI. Per Ioue utriq^{ue} gloriosi, sed qua de re
uobis altercatio est? ALE. De prestantia, dicit em
is sese meliore, q ego, ducē exercit^{us} fuisse. ego uero
no hoc solu. sed omib^{us} ferme qui ante mea etatem
fuere in re militari p^{re}stantiore me fuisse affirmo. MI:
Dicat ergo vterq^{ue} p parte uir illi, tu o Libyce prius
loquar. RA. Vnu hoc me iuuat, ut & hic sermonē
grēcū didicerim, ut neq^{ue} etiā hac in re Alexander me
supet. Illos maxie laudis dignos puto, q quū parui
a p^{ri}ncipio fuere p^{ro}pria virtute ad magnā gloriā eua
sere, potētesq^{ue} facti & p^{ri}ncipatu digni visi sūt. Ego
cū pauc^{is} qbuldā Hesperia primū iuades, quū sub cō
sul essem optim^{us} a fratre iudicatus, maximis reb^{us}
idone^{us} visus sum, tū Celtiberos cœpi, gallos deuici
& quū magnos mōtes transmigrassem omne, Hes
peridā trāscurri, multasq^{ue} ciuitates euerti, & planā

Aliter id est ad
uise p^{ro}pria gloriā
sa de p^{ro}pria

Hannibal p^{ro}pria
uig^{il} de liberatio

Hesperia Hispania
ad Hispania omnia
bella

Quidam qui in
p^{ro}pria extra ordinem
ad alia p^{ro}pria

A ii
Hesperia Italia flum^{is} est amnis magn^{us}
q^{ui} in Italia p^{ro}pria regnum

Grassari p[ro]p[ri]o d[omi]no l[oc]os v[est]ros obsequios

Nam p[ro]f[ec]tu annu[os] t[un]c modicu[m] adve[n]it LVCIANI.

Italia subiugavi, & usq[ue] ad suburbia Romana gras
re & plu[us].

satus sum. Torq[ue] vno die Romanos occidi, ut coru[m]
annulos modis m[es]urari oportuerit, & ex cadaue[re]

tribus pontes fluminibus fecerim, atq[ue] hac omnia pe
gi, nec Amonis dictus filius, neq[ue] deum me finis

gens, aut matris insomnia narrans, sed n[on] homin[em]
fatebar, pugnabamq[ue] co[n]tra duces, magna pruden

tia, contra milites / magna audacia, atq[ue] fortitudie
præditus. Non aduersus Medos aut Armenios, q[ui]

anteq[ue] quispiam sequatur, fugiunt, facileque cuiq[ue]
audesset victoriam tradunt. Alexander vero patris

regni successor, & id fortunæ quodam impetu am
pliauit, qui cum vicerit illum miserum Dariu[m] apud

Susim & Arbellas victoria coepit, antiquam ex pa
tre consuetudinem omittens, delabi non turpe pu

tauit, seseque ad Medorum delicias inuitari liben
ter tulit atque in conuiuiis amicos interemit. Qui

bus quum morentur auxiliari conatus est. Ego
autem patriæ æque dominatus sum, quæ quum

me reuocaret hostiu[m] magna classe aduersus Lybia[m]
nauigante parui, continuoq[ue] me homin[em] priuatum

dedi, & damnatus æquo animo rem tuli. Quæ qui
dem egi barbarus natus, omnisq[ue] græcoru[m] discipulis

SCIPIO.

nae expertus, & neq; ^{quarq;} Homerum, ^{poeta} ut hic, ^{quid ali} edidici, neque
Aristotele ^{aristoteles} magistro ^{instructus} eruditus, sed solum mea ^{in vincta} natus
ra optima ^{magno} sum ^{ipso} usus. Hæc quidem ^{sub} sunt quib; ^{la} me me
liorem ^{magno} Alexandro ^{ipso} esse ^{sub} puto. Si vero ea ^{sub} causa ^{sub} mihi
hic ^{ale} preferendus ^{sub} est, q; ^{ale} caput ^{regia} eius ^{rexona} diademate ^{sub} ornaue
rit, id ^{denari} deorum ^{ob eam} forsan ^{utq; melior} apud ^{populo} Macedones ^{nabili} est, non ta
men ^{corone} ob id ^{indigne} pstantior ^{sub} hic ^{sub} videatur ^{sub} generoso ^{sub} duce, &
viro, q; ^{ha} metis ^{sub} sententia, ^{sub} magis ^{sub} q; ^{sub} fortuna ^{sub} est ^{sub} usus. MI.
Hic ^{ha} em ^{sub} oratione ^{sub} neq; ^{sub} ingenerosam, ^{sub} neq; ^{sub} ut ^{sub} libycu
decebat, ^{sub} dixit. Tu ^{sub} vero ^{sub} Alexander ^{sub} quid ^{sub} ad ^{sub} hæc ^{sub} in
quis; ^{sub} AL. Oportet ^{sub} quidem ^{sub} o ^{sub} Minos ^{sub} homini, ^{sub} adeo
temerario, ^{sub} nihil ^{sub} respondere. Solum ^{sub} em ^{sub} te ^{sub} homine
tis ^{sub} edocere ^{sub} potest, ^{sub} qualis ^{sub} ego ^{sub} Rex, ^{sub} qualis ^{sub} hic ^{sub} latro
habitus ^{sub} fuerit. Aduerte ^{sub} tñ ^{sub} an ^{sub} parū ^{sub} ipsum ^{sub} superaue
rim. Adolescens ^{sub} adhuc ^{sub} rem ^{sub} aggressus ^{sub} regnū ^{sub} obtin
ui, & ^{sub} de ^{sub} patris ^{sub} mei ^{sub} interemptorib; ^{sub} vltus ^{sub} sum. At
quū ^{sub} Thebas ^{sub} subuertissem, ^{sub} toti ^{sub} gracie ^{sub} terror ^{sub} fui
ab ea ^{sub} dux ^{sub} elect; ^{sub} neq; ^{sub} dignū ^{sub} putavi ^{sub} Macedonum ^{sub} res
gno ^{sub} me ^{sub} contentum ^{sub} esse, ^{sub} quod ^{sub} pater ^{sub} reliquerat, ^{sub} sed
totū ^{sub} terrarū ^{sub} orbem ^{sub} sperans, ^{sub} durūq; ^{sub} putans ^{sub} nisi ^{sub} res
rum ^{sub} omniū ^{sub} dñs ^{sub} factus ^{sub} essem, ^{sub} paucos ^{sub} quosdā ^{sub} mecū

Diadema torione vel
gestamen regis est dñ
quo habet apud omnia
quibus caput ligant

Minos videtur ad ppo
dendū alexandru allo
quutur

Magni alexandri, et a
no responsū breuiter
qñ factū fuit quibus

Sebas habent tabe
res barie et ingria po
dix aragui et agnoris
filiis vñ barbis feru
lesq; noti sunt

Lidia regio est minor Asia
inter cariam et phrygia

Asia ages in Asiam me traduxi, & ducem Theogonium
magna pugna vici. Lidia, Ionia & Frigia cepi, &
A iii
quod adueniens ad quod adueniens
Simidia respicit et est duplex maior et
minor qñ quā phrygia et lrya splendens

LVCIANI

tandē quaecunq; transierim subiūgans veni ad ipm
 locū, ubi dārius me expectabat, infinitos exercit^{us}
 agens. Post hæc o Minos nescis q̄t ad vos vno die
 mortuos miserim? Dicit em̄ Charō, tūc sibi scaphā
 insuffecille, sed ligna q̄dā adiungēs illorum plures
 trāsportasse, atq; hæc p̄feci me periculis opponēs,
 & in pugna vulnerari nō timēs. Et vt quæ apd' Ty
 rū & Arbellas gesta sunt omittā, vsq; Indos veni
 atq; oceanū mei regnī tronū feci, & illorū hoīm eles
 phātes habui. Porū vero meū captiuū coegi, & scye

tas homīes certe nō spernedos subiugavi. Tanaim
 suptransiens magna equitū pugna vici, ac amicos
 meos remuneravi. De inimicis vltus sum. Si vero

de^o homībus videbar parcendū, illis est. Nam rerū
 magnitudine, vt tale aliquid de me crederent, indu
 cti sunt, tandē mors me regem occupauit. Hic vero

Hannibal apud Prusiam Bitiniū exulauit, vt crue
 delissimo & pessimo homini cōuenies erat. q̄ vero
 Italos vicit omitto dicere, nam non virtute, sed mas

licia atq; perfidia & dolis id perēgit, nunq; vero ali
 cuius claritudinis aut iustī memor, sed quoniam q̄
 deliciose vixerim vituperauit, oblitus mihi esse vi

detur eorū quæ apud Capuā admiserit. Ibi em̄ mu

Capuā om̄is nobi
 detur eorū quæ apud Capuā admiserit. Ibi em̄ mu

SCIPIO.

Ha:

Leif Norrval

^{impudens} licribus deditus est, & voluptatibus is vir mirabilis per belli tempus ^{impudens} inferuebat, ego quoque ea quae sub occidente sunt parua quidem putans, nisi uersus orientem me impulsissem, quid magnificum perfecissem, sed non digna mihi visa sunt illa protra quae pugnassem, in climata redii dum me latentia. Nam Italiam atque Libyam ditiori meae adiungens, usque gades facile iuilem. iam dixi, tu quoque o Minos iudica, haec quidem multis satis sint. SCI. Non nisi me prius audias o Minos. MI. Quis tu vir optime es? aut unde quod hisce claris ducibus te conferre audes? SCI. Italus Scipio Romanus. MI. Audiendus quippe es. SCI. Ego o Minos haec non dicam, ne preferri velim, nunquam enim huiusce generis honoris auidus fui, sed semper esse quam videri malui, nec quod isti utriusque fecerunt, in me laudando, alios vituperare. iam praefecto mihi omne vitium displicuit, & bonis artibus a primis annis deditus, humanitati quoque inferuiens, scire solum turpe putabam, sed opere semper perficere, quicquid magnificum a maioribus natus, aut literis didicissem conatus sum. Ita adolescens vixi, ut maxima patriae spes fuero, quae illam frustrata non est. Nam quando senatus maximo timore an esset patria relinqueret

Scipionis p[ro]p[ri]a
no[n] n[on] q[ui]a p[ro]p[ri]a est
d[omi]ni p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a
le alexandri p[ro]p[ri]a
oxem esse

Romani autem in bello per gratiam claudis quia ita eos affert prius de ferre
voluerunt in se et prius diffundebat Gracius autem admodum iniuria puto
gladio mortem immittendo in eos omnes senatores namque se relinquit prius
regit tunc prius roma perstrata e de quo vide limin ly 2 de ferendo bello
pinto 7 verbum ly: 5 rapite de pictore q patina

LUCIANI.

da ^{per} sustaret, vix iuuenis qui ei ætati non liceret, in
 medios ^{senes} senes ^{plurimi} pluri, & stricto ense patriæ hostē me
 habiturū ^{profiteor} profiteor eū, qui deferendæ patriæ sententiā
 protulerit. Quare vix quartū & vigesimū annū agēs,
 dux electus, non cum magno exercitu, versus Car
 thagine iui, atq; Hannibalē secutus ulci, atq; cum in
 turpem fugā cōverti. et deuicta Carthagine nō rei
 felicitate elat^{us} sum, eundē me amici, eundē me priā
 post victoriā habuit. Diuites vero i bonis amicis eē
 putauī, nō in auro. Nā per quattuor & quinquagin
 ta annos, quib^{us} vixi, nihil vnq; emi aut vendidi, ex
 foro quoq; nunq; diuertissem, nisi quēpiā mihi aliq
 mō amicū fecissem, & vt mercatorib^{us} pecūias lucra
 ri studiū est. Ita mihi, vt adipiscerer hoīes omī me
 tallo p̄statiōres, cura erat. Quib^{us} qualis fuerim Tis
 tus Liuius, ceteriq; historici testari p̄nt. At ex Car
 thagine reuersus triumphū egi, censorq; fact^{us} sum
 Aegyptū, Syriā, Graciā percurri. Iterūq; absens
 consul electus bellū maximū confeci, & Numantia
 euerti, atq; alia egi. Nunq; me aut in p̄peris electate
 fortūa, aut in aduersis opprimentē vidit, quin tāta
 animi liberalitate vsus sum, vt quū grandis domi
 nus esse potuerim, moriēs quattuor & viginti solū

Miror: is dicit
 quod cum fuit vixit
 fuit ut aliter videret

Censores: dicitur
 ad quoniam arbitrio: populi
 eius p̄fector: & ius re
 fuit & dicitur p̄fector
 moribus dicitur: & dicitur
 plus: romani p̄fector

SCAPHIDIVM.

libras argenti reliquerim. Illud nō tacebo, scilicet
 me nūq̃ iniustū, aut crudelē fuisse, aut alicui⁹ ge-
 neris voluptate corruptū. Et hāc: ut in principio
 dixi: nō ea rōne q̃ pferri velim retuli, sed graue erat
 non monstrare, vt est, Romanos omī genere virtu-
 tum cāteras gentes superasse. Itaq̃ vt viuis pro pa-
 tria pugnaui, patriāq̃ pietatem mihi & rebus cāte-
 ris prætuli, sic nūc apud te o Minos p̃ patria hāc
 dicta sunt. Ml. Per Iouem o Scipio, & recte, & vt
 Romanū decet loquut⁹ es. Itaq̃ disciplina militari, re-
 busq̃ bellicis hisce æquale, aut te pstantiore sciam⁹,
 te præferendū cenſeo, & Alexander secundus sit, &
 tertius Hannibal, nec hic quidē spernendus est.

*Minos inferior dicitur
 Iouem p̃p̃tore factus
 ex parte quod & ipse in re-
 bus p̃latis excellens
 in p̃p̃tore*

LVCIANI SCAPHIDIVM LOCVTORES,
 CHARON, MERCVRIVS, MENIP-
 PVS, CARMOLAVS, LAM-
 PICIVS, DAMASIAS,
 CRATON, MICO,
 PHILOSOPHVS,
 CHARON.

Vdite quo quidē pacto nostra se nego-
 tia habeāt, parua em̃ (vt videris) ac vet⁹
 nobis est nauicula, rimisq̃ fatiscit, ac
 fluctuū impulsione naufraga est. Vos vero nonnulli
 simul adueitis, plurima quisq̃ secū deferetes. Si ero

LUCIANI,

go his cum rebus Scapham alcedetis, vero postmo
dū vos poenitebit, maximeq; q̄sq; nare ignorabit.
Quo itaq; consilio tute nauigem? ego vos docebo,
nudos omniūq; vacuos rerū ingredi quoscūq; opor
tet, ac cūcta supflua in ripa deponere. Hoc itaq; mo

nostri capax vix erit nauicula. Quare o Mercuri
hoc tibi de cetero sit curae, p̄ter nudatos rerūq; om
niū vacuos, nemine admittere, in ipso stans itroitu,
peplā aliāq; (ut dixim⁹) facito quēcūq; deponere
agnosce, & recipe, sed nudos ingredi coge. MER.
Perpulchre dicis, sic enim faxo, sed quis nam est is
prior? ME. Ego sum Menippus, at vide o Mercur

peram, baculumq; in lacum proiecī, ac pallā mi
nime tuli. MER. Ascēde Menippe oīm fortissime,
primūq; apud nauā locū tene, quo possis omīs itur
erier. Quis est hic alter? CAR. Carmeli⁹ Magarē

sis amore sp̄p̄dito affect⁹, cui⁹ duorū talentū vnicū
fuit osculū. MER. Hunc desere decorē, labia, oscula

comā pp̄exā, orisq; ruborē, ac vultus nitore, o fas
cū bene, ingredi iam. Sedq; est alter purpurea ve
ste indutus, caputq; diademate precinctus? LAM.

Ego sū Lāpici⁹. MER. Tot tātaq; veniēs tecū fers.

LAM. Decet ne o Mercuri homine Regē nudū ad

...

SCAPHIDIVM.

^{amidoz} uenire? MER. ^{h. dno} Regem: ^{z. q. d. dno} minime mortuū ^{moxe} vero pos-
tius, quare ^{de p. h. q.} his te ^{ab iis} exue. LAM. ^{ere} En ^{h. dno} gazam ^{depono} abiicio.

MER. Et ^{sup. b. h. q.} insolentia, atq; ^{sup. b. h. q.} seuitia ^{sup. b. h. q.} abiicias o Lampici,
^{h. dno} hæcem ^{sup. b. h. q.} sua ^{sup. b. h. q.} grauitate ^{sup. b. h. q.} nostrū ^{sup. b. h. q.} submergeret ^{sup. b. h. q.} phaselū.

LAM. Sic ^{sup. b. h. q.} faxo, sed ^{sup. b. h. q.} saltem ^{sup. b. h. q.} diadema ^{sup. b. h. q.} ꝑcede, ac ^{sup. b. h. q.} vestē
regiam ^{sup. b. h. q.} habere. MER. ^{sup. b. h. q.} Nequaq; ^{sup. b. h. q.} hæc ^{sup. b. h. q.} etiam ^{sup. b. h. q.} ꝑtinuo

^{sup. b. h. q.} deponē. LAM. ^{sup. b. h. q.} Fiat, nunq; ^{sup. b. h. q.} vis ^{sup. b. h. q.} aliud? ^{sup. b. h. q.} nūc ^{sup. b. h. q.} reb; ^{sup. b. h. q.} om-
nibus (^{sup. b. h. q.} uti ^{sup. b. h. q.} vides) ^{sup. b. h. q.} sum ^{sup. b. h. q.} exutus. MER. ^{sup. b. h. q.} Crudelitas,

^{sup. b. h. q.} temeritas, ^{sup. b. h. q.} iniuria, ^{sup. b. h. q.} iracundia, & ^{sup. b. h. q.} alia ^{sup. b. h. q.} huiusmodi ^{sup. b. h. q.} sunt
^{sup. b. h. q.} deponenda. LAM. ^{sup. b. h. q.} Nudus ^{sup. b. h. q.} iam ^{sup. b. h. q.} nudus ^{sup. b. h. q.} sum. MER.

^{sup. b. h. q.} Ergo ^{sup. b. h. q.} ascēde, sed ^{sup. b. h. q.} tu ^{sup. b. h. q.} tam ^{sup. b. h. q.} pinguis, ^{sup. b. h. q.} tantaq; ^{sup. b. h. q.} carne ^{sup. b. h. q.} suff-
sult? DA. ^{sup. b. h. q.} Damascias ^{sup. b. h. q.} athleta. MER. ^{sup. b. h. q.} Videre ^{sup. b. h. q.} videor

^{sup. b. h. q.} te in ^{sup. b. h. q.} palestris ^{sup. b. h. q.} exercitatū ^{sup. b. h. q.} eē. DA. ^{sup. b. h. q.} Ita, sed ^{sup. b. h. q.} me ^{sup. b. h. q.} admitte
^{sup. b. h. q.} nudū ^{sup. b. h. q.} venientē. MER. ^{sup. b. h. q.} Nudus ^{sup. b. h. q.} venis ^{sup. b. h. q.} tanta ^{sup. b. h. q.} carne ^{sup. b. h. q.} res

^{sup. b. h. q.} fertus? ^{sup. b. h. q.} ea ^{sup. b. h. q.} est ^{sup. b. h. q.} deponenda, ^{sup. b. h. q.} nam ^{sup. b. h. q.} vnico ^{sup. b. h. q.} dūtaxat ^{sup. b. h. q.} pede
hoc ^{sup. b. h. q.} nostrū ^{sup. b. h. q.} submergeres ^{sup. b. h. q.} Scaphidiū, ^{sup. b. h. q.} hæc ^{sup. b. h. q.} quoq; ^{sup. b. h. q.} coro-

^{sup. b. h. q.} nationes, ^{sup. b. h. q.} ꝑconiaq; ^{sup. b. h. q.} sūt ^{sup. b. h. q.} abiiciēda. DA. ^{sup. b. h. q.} Profecto ^{sup. b. h. q.} nūc
^{sup. b. h. q.} qdē ^{sup. b. h. q.} sum ^{sup. b. h. q.} nud; ^{sup. b. h. q.} atq; ^{sup. b. h. q.} aliis ^{sup. b. h. q.} par ^{sup. b. h. q.} mortuis. MER. ^{sup. b. h. q.} Sic ^{sup. b. h. q.} esse

^{sup. b. h. q.} mag; ^{sup. b. h. q.} decet, ^{sup. b. h. q.} i;gredere ^{sup. b. h. q.} iā. Et ^{sup. b. h. q.} tu ^{sup. b. h. q.} Cratō ^{sup. b. h. q.} has ^{sup. b. h. q.} abiice ^{sup. b. h. q.} opes,
^{sup. b. h. q.} luxuriā ^{sup. b. h. q.} pariter ^{sup. b. h. q.} ac ^{sup. b. h. q.} mollitiē, ^{sup. b. h. q.} tecū ^{sup. b. h. q.} ista ^{sup. b. h. q.} ne ^{sup. b. h. q.} deferas ^{sup. b. h. q.} mōu

^{sup. b. h. q.} mēta, ^{sup. b. h. q.} nec ^{sup. b. h. q.} nō ^{sup. b. h. q.} tuorū ^{sup. b. h. q.} auctoritates ^{sup. b. h. q.} maiorū ^{sup. b. h. q.} desere. Itē &
^{sup. b. h. q.} gen; ^{sup. b. h. q.} & ^{sup. b. h. q.} gloriā ^{sup. b. h. q.} tuā ^{sup. b. h. q.} liberalitatis, ^{sup. b. h. q.} famā ^{sup. b. h. q.} populārē, ^{sup. b. h. q.} præ

^{sup. b. h. q.} terea ^{sup. b. h. q.} simulacra ^{sup. b. h. q.} ac ^{sup. b. h. q.} epigramata, ^{sup. b. h. q.} hæc ^{sup. b. h. q.} enim ^{sup. b. h. q.} o ^{sup. b. h. q.} Craton

*Phasē huius naniq;
genus & gponie*

*Generatius q; plus
videt q; optet inde san-
ctitas*

*Adammus iā athletaz
fuit & roas supplem
meritū ymore dicit*

*ut dno nō pignediz
tamenq; tanta depo-
sueris ois nūfragio pe-
ritūq; sumis*

*Cratonis p dūtorū meriti
q; alloq; q; nō dūtorū
nō deponat; roas bānne
molesta pūlit*

*Monimentū dūtorū q; nō ab iis
ut sūnt pūlit nūq; & pūlit*

LVCIANI.

sunt pgrauissima. CR. Minime ferā, cunctaq; qui

*Exclamatio Bindi
Quam moris meriti
tamen atq; pteoz*

de inuit^{reliqua} tū deferam. proh dii immortales quid iam
sum^{dolore & labore pteoz} ppeffi? MER. Dii boni & tu his emicās armis,

quid tibi vis? & quid sibi hoc trophæum? MI. qm o

*Trophæum quod
testimonium virtutis
pictis inlato pteoz
ut apud Ciceronē
li: 2 ad Brutum qm
haberi oportet*

Mercuri ardua domi militiæq; facinora feci, ob q

ciuitatib^{reliqua} donat^{reliqua} fui. ME. Arma, trophæū humi de

seras, nam apud inferos omīa sunt sūma pace cōpo

sita, nihilq; his op^{reliqua} est armis. Sed q^{reliqua} est is q sub ho

nestatis habi^{reliqua}tu supcilio elat^{reliqua}, curaq; onustus ac p

*Mercurius mem
pū introit qm
fuit pteoz qm
atq; ruit pteoz
leno in pteoz
re q pteoz*

plexa barba ornatus, tam lentō pede aduehit. ME.

Quidā o Mercuri Philosophus, immo magis pdis

gus & inanitate refert^{reliqua}, quo circa iube eū spoliari,

o q multa ridenda, iocabūdāq; videbis sub illa ves

te recodita. ME. Inprimis Philosophe hūc depo

ne habitū, tum & reliqua etiā. Proh Iupiter quantā

iactantiā atq; arrogantia, quantāq; ignauia, insani

amq; & lites, & vanitates, verbaq; scrupulosa, labo

res vanos, nugas, ambages, atq; omniū genera de

ceptionū secum tulit? q primū his te exue, & quoq;

metire, & potissimū arbitrare te cāteris æqlē esse,

non qui quereis hāc dūtaxat ferre valeret. PHI.

Cunctis me exuā? ME. O Mercuri fac ei barbā

abradi, nā est res grauiissima. MER. Item depone

SCAPHIDIVM.

^{hanc} barbā ^{hanc} philosophe. PHI. Quis est tonfor? MER.

Ecce ^{Menippus} Menippus, cape securi Menippe barbāq; Phi

losopho abra^{de}. ME. Serra potius ^{cede}, vt res sit

magis ridicula. MER. Satin est securis, o iam bar

bam depoluisti. ME. Nō vis & supcilia et abradi?

MER. Maxie. Quid est hoc Philosophe? quid la

chrymas? mortē ne formidas? ascēde bono animo.

ME. Aliud restat magis pōderosum qd' chlamyde

tegit. MER. Quid cedo. ME. Adulatiōes, blādicia,

quæpalia in vita sibi valde p̄uert. PHI. Et tu Me

nippe q̄ gratia hanc tuā nō abicis liberalitatē, læti

ciam, risum ac fortitudinē, num cæteros sol⁹ es de

risurus? NER. Menippe huiuscemodi tecū habeto

nam leuia, utiliaq; sunt, & inter nauigandū oportu

na, sed tu orator desce tantā elegantia, copiacq; ver

borum, & quæstiones, ratiocinatiōes, insinuatiōes

atq; huiuscemodi plura, nam pmaxie sunt grauita

tis. OR. Morē tibi gerā. ME. Scaphidiū satis est res

fertū, funem igitur a littore soluite, anchora a pro

ra retrahite, scalas tollite, malū scandite, agite, vela

vētis tradite, tu quoq; o nauta clauū dirige. At qd

fletis vmbrae amētes, maxie tu Philosophe? an qd

modo barbā depoluisti? PH. Nō. ME. Quāobrem

Menippus ad me
menippus p̄pone p̄ponit

Serra in p̄ponit
Serra p̄pone p̄ponit

Supercilia dicitur
p̄pone p̄pone p̄pone

Adulatores p̄pone
p̄pone p̄pone p̄pone

Anchora p̄pone
p̄pone p̄pone p̄pone

Maxie p̄pone
p̄pone p̄pone p̄pone

LUCIANI.

ergo? PH. Quia immortalē me eē putavi. ME. Me
 tit, alia re tristat. MER. Qua? ME. Quonia elegā
 ter, copiose, quemadmodū solitus est, de cāterō nō
 crapulabit, neq; noctu clanculū scortari dieq; ado
 lescētes oratiunculis allicere, ac eos pecunia emūge
 re valebit, q̄obre summo afficit dolore. PH. Tu ve
 ro Menippe nō formidas mortē? ME. Quo pacto?
 quū libēs volēs q; ad mortē festinaueri, nemie vocā
 te, s̄ inter nauigādū nōnulla exaudīt vox, vti q̄bul

Clamor ingens dā a terra acclamantib? MER. Ita est Menippe, nā
 quidā ad subsellia pgunt, q; Lampicli morte cogras
 tulanf, eiusq; vxor magna mulierq; frequētia domū
 reducit, ac filij lapidibus ex vrbe pellunt. Alii Clo
 phantē laudant oratorē, qdā Cratoni cōdunt epita
 phia. mater q; Damasiae cū muliebri comitatu i fu
 nus pdit. Te vero Menippe nemo pfecto plorat, so
 lus venis cū silētio? ME. Minime, nōne rixantes
 audis canes, coruosq; crocitātes, a quib? summo cū
 certamie iam humor. MER. Strēnuus es. Sed iam p
 fecim? iter. Descēdite vos, rectaq; in ius pgite, nos
 bis uero Charon pro reliquis redeundū est. ME.
 Ite bonis animis o Mercuri, uos nostrū ad iter res
 uertamur. Quid tanta cum moestitia contemplam

Bring in lanna pplant hup a bapellor 7 dyana pplant
 my mtriss addin fuit in pona qm ror sigt 7 ratur mtriss
 fideant ror hup
PALINVRVS.

ni ius subire, ius est, feruntque acerbissimas hic esse
poenas scilicet rotas, ac vultures, atque vitam exami-
nare cuiusque necesse est.

poenas scilicet rotas, ac vultures, atq; vitam exami

Examine
nare cuiusq; necesse est.

LVCIANI PALINVRVS, INTERLO-
CVTORES, PALINV, ET CHA.

Bsecro te o Charō, ^{et in te} sine me vt iam, nauī
o cōscendā. CH. Quis me appellas? PA.

Ego nauita quondā illi¹, quē nup² viuē³
tem transuectasti, Aeneæ Troiani. Ch. Tu ne ille es

qui apud portus Velinos in hūatus iacebas? PA. II.

le ipse sum. sed crede cœlestiū nutu fieri vt transue-

har, q̄rū pdigiūs lōge latepactē finitīmæ gētes & of

sa mea iā ^{placatus sum} expiauert, & tumultū inihī tumultoꝝ in sup

solēnia statueſt. Quare te oro o iuſtiſſime Charon

patere tādē vti ingrediār, sic prospera semper sit

navis tua, sic solida navis tua, atq; inconcussa.

CLXXX Rem iustā petis Palinure, ingredere vt libet,

vos vero tam confertæ umbræ, quid fatigatis me

precibus: quid fatigatis, quæ nam hæc vis desiderat

rit? Expectate tantisper, dum trans flumen hunc

porto, regrediar q̄primū. PA. Habeo tibi Charon

immortales gr̃as, q̃ me his tandē eripuisti e malis,

qui me dirahac tandē, qua detinebar, transfretandi

LYCIANI.

cupidine liberaſti. CHA. Amo te equidē Palinure,

tum ppter Aeneam regem tuū quē mihi nomiaſti.

¶ & sup omēs, quos vnq̄ viderim, mortales, visus

est mihi singulari quadā prædit⁹ pietate, tum ppter

meū etiā quod olim cōmune fuit tibi ^{oib. fratr. quib.} magisterium.

par em sibi quisq; parem affectat. ^{Deferunt} delectator magis

quæ inter pares fit, vel cōfabulatio, vel saltē actio.

efficiat. Porro nō medico dolor quī videtur

Consp. Hope

f. d. i. a. t. r. a. n. s. p. o. s. i. t. i. b. i. s. u. d. d. i. t. u. r. e. n. t. e. r. l. e. g. e. m.

obitus aliquis ^{si typus huius} nisi humore prius corpore

tristis sum cum hoc minimis inter infantes huius

transporte, tudo em go. *Inter internos na*
diversos países *criados*

...italos, subiectulq; alicuius potestati, cui parere

no tam pulchre mihi, q̃ alijs necesse lit. gaudeo aut

nuc, & lætor q̄ ea aliquē te forstibi obtulerit, q̄ & tu

um implere del yderiu, & meu reuelare dolore (fale

ta lege officii mei) potum. PA. Immo ego non mis

ius ppter te dolebam Charō, qđ pspiciebam tot te

graues affiduoſq; labores pferentē, ſine vlla relaxa

ioe. Neq; enim me latet, quot, quantifq; vexari ma

s solent nauium gubernatores, qui nihil aliud i vi

¶ navigationē exercui, atq; ita exercui, vt nihil

la grauitis, nihil periclitatius cōtingere mortali

PALINVRVS.

bus putem, ppter quod credibile magis tibi videri
 potest si angebatur me vtiq; fatigatio tua repetētem,
 animo antiquas, quas iuuenis etiā sustinebā, nauti-
 cas fatigationes meas. Quarū experientia iam edo-
 ctus, sciebam probe pari malo tuo condolare. CH.
 Frustra ppter me dolebas Palinure, nam nihil mo-
 lesta mihi est ars mea. PA. Quid ais? Ch. Aio gra-
 tam me habere, & iocundā artem meā. Vides vt cru-
 da viridisq; senectus est mihi? memini haud vñq; ab
 ipsa quā iam omniū annos supero longæua ætate
 mea pertœsum me esse laboris mei, quin quottidie
 insto, alacrior atq; valetior, sed itelligo cur tu aliter
 tibi pluadeas. Est em̄ cōmunis hic morbus mortaliū
 vt sortis suæ quēq; distedeat temp, viuatq; cōtentus
 nemo studiis suis, laudent vero longe ac beatiore
 existiment omnes, qui diuersas a se artes atq; actio-
 nes sequunt, verum fallunt maxime opinione sua.
 Nam si recte intrueri velint, cognoscēt pspicue nul-
 lum esse in vita eorū statum, qui non magnis scates-
 at miseris, quem non magnæ grauēq; prurbet uns
 diq; molestiq; & vexationes. Et si derur aliquñ, vt alter
 in alterius studia transferat, q̄ videas tūc sua cuiq;
 leuia videri, quæ prius p grauitate accusabat, cons

Quibz. Vnde. Horu
 ei: pto pman qm fin
 meritas qm nemo
 sibi fortis qm sen zuna
 dedit sen pto obis
 rit illa qm qm emirat
 laudant diuersa pta
 reb

meritoz aliqu
 cupit fiat 7 edina
 pto long meritoz

LUCIANI.

tracq̃ ea grauiora quæ prius leuia videbantur. Itaq̃

si bene consideres Palinure, non est ita grauis mea

conditio, vt cenles. neq̃ propterea q̃ nauclerus sim

sum eo miserabilior. Sed tu (vt video) sequeris va

nos errores mortaliū, ego vero integritatem tm,

iudicii q̃ veri lucem secutus, dego cōtentus ac lētus

forte mea, neq̃ adscribo mihi calamitate, q̃ desudē

quotidie nauigando & defatiger. Neq̃ ob hoc arbi

tror quempiam horum qui mecū simul vltimas se

des colunt, me esse beatiore, non ipsos iudices Mi

noem, Rhadamāthum, & Eacum, q̃q̃ magna omēs

emineant potestate, nō ipm Ditem, q̃q̃ sceptro pos

tens sit atq̃ regna ista moderetur. Sunt nanq̃ & illi

sui labores, suæq̃ molestiæ, & maiores forte, quib̃ &

maiore regiminis sarcina p̃munt. PA. Potes de te

tibi Charon pluadere vt libet, mihi em̃ de me nūq̃

persuadere poteris, quin ars nostra sine vlla cōpas

ratione cæteras laborib̃ & periculis excedat. Qd̃

liquido tibi p̃bare, nisi q̃ vereor tedio te afficeret

fortasse longior narratio nostra. CHA. Immo sū

ma me afficeret recreatiōe. Nam & delectat me tecū

sermocionari, & nauigantib̃ etiā magnā anior̃ re

locillationē afferre solent hmōi cōfabulatiōes. PA.

*Manilius qui na
uem regit dicitur
quod iudicis et tot
id est yox*

*Plato res obcom
munit apud iudicem
molem apud iudicem
pauca dicit dicit
de dicitur et quod
supra videri dicit
improba ore fecit*

*Idem fandi dicitur
res nra p̃bent
q̃ loco 3 dicitur*

Mar. 29 472

PALINVRVS.

Quigif nō est tibi inuocundū prosequar suscepti ser
 monis nostri rationē, vt intelligam⁹ nō effedurio
 rem vllam q̄ nautarū sortē, quod tibi facile persuas
 debo si ania duertas, q̄s æst⁹ & frigora tolerare eos,
 quos perhorrescere tonitrus & fulgura, quib⁹ pers
 fundi imbrib⁹, qua ventorum rabe agitari quoti
 die necesse sit. Si cognoscas quoties eos torqueri fa
 me & siti, quoties squalore etiā teterremo cōsumi cō
 tingat, si attendas habitationē eorū instar carceris,
 supellectilem, vel nullā, vel sordidissimā, strata dus
 ra, cibaria aspera, potū immundissimū, indumenta
 spurca, incōmoditatē rerū oīm, noctes insomnes &
 sub diuo semp & ingetas. Taceo ppetuum alioqui
 quoddā eorū exilium. Quos patriæ eorum exte
 ros, profugos, vagos, pallantes, ignaros quietis,
 priuatos omni (quo nihil est in vita dulcius) con
 iugis, sobolisq̄ fructu, ac iocūditate. quis non abies
 tissimos, lōgeq̄ oīm mortaliū miser rios eē iudica
 bit: ptereo scyllā, charibdi, syrtes, symplegades, tot

Carina inuocanda nau
tici inuocant. Vt. re
sant aduocandū in
sa.

Quib⁹ gellog. li. 2. C
b. inquit sit inuocanda
inuita. Quamuis q̄d a lū
ggenie sordidū squalor
appellatur. Quis p
infirmitatē intra q̄d
offusa. Non id p
ita gdamina dē v
squalor dice alia q̄
volis inuocanda nō p
in pper

Si No pperandū in
mar. inuocanda
p. b. b.

Cyathus est mare
nauis p. b. b.
q̄d pperandū pperandū
p. b. b. pperandū pperandū
p. b. b. pperandū pperandū
p. b. b. pperandū pperandū
p. b. b. pperandū pperandū

Syrtes, scylla, charibdi, syrtes, symplegades, tot
 festa nauigatib⁹ maris picta. Omitto tēpestates, qb⁹
 nec visu q̄cūq̄ ē tristi⁹, nec horribili⁹, qb⁹ & ad sumū
 vitæ vsq̄ discriminē q̄tidie iactant, quatunt, & (q̄d
 sæpe accidit) summersi tandem obruunt. In quare

C ii

Symplegades sunt duo scopuli in eo loco in quo
quis si aliquis pperandū pperandū
p. b. b. pperandū pperandū
p. b. b. pperandū pperandū
p. b. b. pperandū pperandū

LUCIANI,

nemo est qui idoneus magis ^{ex facie} q̄ ego testis adhiberi
 queat, qui cū multis fuerim quassatus tempestatis
 bus, tum ea maxime, quæ me ex Sicilia in Italiā na-
 uigantē inuasit, tam sæua atq̄ horrens, ut horro-
 ri sit adhuc mihi ei⁹ recordatio. Nō p̄nt certe (ut par
 esset) explicare tibi acerbitatē illius tēpestatis, sed
 quanta extiterit ex hoc facile cōiecturā facere po-
 tes, q̄ Aeneā ducē, cuius summa cōstantia, & animi
 fortitudo ubiq̄ decantat, vidi ego eum cōtremētē
 grauitē, atq̄ ingementē, extentisq̄ ad cœlū mani-
 bus beatos longe inclamātem eos, quibus ad Tro-
 iam oppetere contigisset, lamentantēq̄ pari ab eos-
 rum morte, ac fortissimi a Diomedis gladio se ere-
 ptum extitisse, crudelē equidem diem illuxisse om-
 nibus ultimū, neq̄ ex numero nostro quēq̄ putau-
 euaturū. Non ipsum Aeneā, nō Ilioneū, nō Acha-
 rem, non Abantē, gradūūue Aletem, quorū naues
 longe disiectas, ad summūq̄ pene exitiū adductas,
 nescio quæ vis illa nisi diuina liberauit. CH. Non
 incognita mihi narras, hæc enim ea ip̄a die rescui.
 PA. quo id modo? CH. Quō id mō rogas? An ac-
 illū fidūq̄ Orōtem ignoras ductorē Liciæ naui, is
 quidē tūc submersus cōcessit ad me illico, exponēs

*De mīe p̄i cōp̄
 p̄i lūis p̄i cōp̄
 Gēn̄i cōp̄ q̄i cōp̄
 an q̄i cōp̄ oia p̄i
 p̄i cōp̄ p̄i cōp̄
 q̄i cōp̄ p̄i cōp̄*

PALINVRVS.

mihi ex ordine omnia quæ tu ^{impulsi} differuisti, implorās
 deinde opem, ^{impulsi} rogitaſq; multū vt ſe vltiore in ri
 pa ſiſterem, quod nunc ^{impulsi} paſſus fui, quū inter fluctū
 adhuc corp⁹ ſuū ſine ſepulchri honore iactaretur.
 Nūc agit ſeſe circū hæc ſtagna mœſtus atq; errabū
 dus, vidisti illū? PA. Et vidi, & vnicū meorū malo
 rū ſolatiū habui, dum tantūq; in ripa moratus parī
 cū eo detinebar inſelicitate. Nec em̄ falſa de trīſti
 eius interitu retuliſti, cui⁹ adhuc imago ſubit mihi,
 dum excuſſum e puppi, contortūq; ter eū atq; circū
 actū horrēdū a fluctu rapid⁹ tandē equore vor
 tex abſorpsit, ſane quod ad me p̄tinet nihil ediſſerā
 q; licet eam euāſerim tempeſtatē, amarū tandē aliqñ
 etiā vitæ meæ finem inueni, excuſſus & ipſe pariter
 atq; iactat⁹ inter vndas (quod deerat) inſuper ferro
 p̄terea obtrūcatus. Ex quo nec tm̄ mihi timui q̄ Aes
 neæ meo, ne tantis vndis ſurgentib⁹ ſpoliata magis
 ſtro nauis deficeret, hæccine eorū delitiæ, opes, trā
 quillitas, ſic illis viuitur, ſic moriūt, tui nunc & alio
 rū defende ſtudia & artes, contendeq; ſi libet maior
 rem eſſe etiā eorū miſeriā & calamitatē, qui patrias
 incolentes ſuas, vxorūq; ac filiorū ſocietate beate q;
 ſcunt, gaudent, ludunt, ſcortant⁹, amicitias colunt,

Sine vngula
 q; tingi ſolent. Volga
 orationem ipſam autem om̄i
 ingit a tunc p̄ntis
 p̄m ſcortant⁹ p̄m
 q; vultu m̄p̄m
 in flammis ibi tunc agi

LVCIANI,

exercetur commode, habitant magnifice, vestiunt culte, conuiuantur læte, cubant molliter, iocundos suos ac geniales agunt dies. Adde qui in vrbib⁹ optimates & primarij magnam sibi vendicant auctoritatem, habenturq³ summo in precio atq³ honore, qui ius dicunt, qui causas agunt alior³, qui fasces gerunt, qui ducunt exercitus, qui vel assistunt principib⁹, vel Principes ipsi magni, illustresq³ sunt, quibus nec optabilius quicq³ in vita esse video neq³ beatius. CHA. Falleris lōge Palinure, nam quos beatiores esse arbitraris, miseres illi sunt vlla sine dubitatione. Neq³ em̄ negauerim sortem subiectam esse nautarum magnis malis, sed ita subiectam, ne comparatione aliarum quæ maioribus etiam, grauatur incōmodis, minus certe misera iudicāda sit. Quid enim tristius (vt ad tuos veniam) qui patrias suas colunt, qd miserabilius q̄ domi suę agere, & ita agere, vt iocūdiorē aliquñ q̄ vitā mortē optes? Quæ vlla maior calamitas, q̄ circūdari vrbem hostibus, ingruere bellū, volitare tela, stringi enses, perfodi muros, fremere tormentis, saxa dirui, domos tremefieri, & p̄cuti? quēq³ fame sitiq³ deficere, corrupta aerē, occupari mœnia, spoliari templa, diripi

PALINVRVS.

patronia, publicari bona, incēdia parari, malos ex
ultare, bonos torq̄ri, affici p̄uitijs, expelli domib⁹,
vulnerari, carcerari, relegari, deportari, trucidari
filios añp arētū ora, vim pati vxores, stuprari gna
tas. Vident an hęc tibi mala Palinure, & an his q̄ tu
memisti vlla ex pte cōparāda? PA. q̄ vera narras
o Charō, q̄ nūc vel audiēs ista phorresco. Venit em̄
mihi ī mentē grauis illa & deplorāda patrię meę des
solatio, Troiæ inquā tā p̄potētis olim atq̄ p̄diuit̄s,
cui⁹ euerfione nihil credo referri posse crudeli⁹ aut
lachrymabili⁹, tantaq̄ fuit calamitatis eius magni
tudo, vt lōge plura etiā atq̄ tristiora, q̄ tu supra me
moraueris, sibi p̄tigerint, quæ si velis om̄ia tibi, vt
rem certi⁹ agnoscas, explicabo. CHA. Haud op⁹ est
Palinure, qm̄ & tempus non patitur, & ego hæc
om̄ia non secus ac tu nota atq̄ cōperta habeo. Nā
& mihi renūciauerunt, vt quæq̄ aduentabant anīæ
ex illo bello profectæ. Nihil certe vt nūc tu dixisti
puenit ad aures meas crudeli⁹, aut lachrymabili⁹.
PA. Faxo vt iubeas, sed aduertas Charō grauissī
ma licet hęc sint, rariora tñ p̄tingere, q̄ ea nautarū
q̄ supra exposui. CH. Referā ergo alia frequētiora
& ex ipsis quidem met ciuitatibus, quarum relatio

LVCIANI.

augebit etiā earū miserā. Vade oro & per ciuitatē,
 plateas, porticusq; discurre, quid aliud offendes q̃
 oblatratiū maledicta, insimulatiōes pestilētissimas,
 optimi cuiusq; dilacerationē, quid nō exploratorū
 insidias, inuidentiūq; venena? Diuerte mō gressū
 ad artificū, mercatorūq; tabernas, ac cōuentus per
 te, qd aliud deprehēdes, q̃ sermonū nebulas, fucos,
 mendacia, deceptionesq; manifestas? Transfer
 de hīc te ī fora publica sedesq; iudiciarias, qd aliud
 audies q̃ vndiq; oīa magno strepitu ac clamore mis
 fceri. Quid intelliges aliud q̃ cades hominū, cōpila
 tiones furta, grassatiōes, cōspiratiōes, pditiōes.
 Quæ alia occurrent tibi nisi litigatorū iurgia, & cō
 tentiōes, testiū piuratiōes, causidicorū prauaricati
 ones, iudicū corruptiōes, præsidiū ambiōes ac ra
 pinæ? Quos ibi alios obuiā tibi habebis? q̃ exultā
 tes improbos, lugentes bonos, oppressas uiduas,
 proculcatos pupillos, egentes prostratos? Attolle
 postea altius oculos & atria principū perscrutare,
 quā nō videbis ibi assentatorū exaltationē, specta
 torū acceptionē, militū audaciā, fœneratorū voraci
 ratē, quæstorū improbitatē, q̃ nō potentū hominū
 ī tenuiores vim atq; insolentiā? Quas nō cōcussio.

PALINVRVS,

nes? Quas nō populatiōes? quos nō innocentes ac-
cusari, crimīari, carcerari, p̄scribi. PA. Graua hęc
n̄smis ac miserabilia. CH. At restant alia quæ non
minus tibi grauiora, & miserabilia uidebuntur.
PA. Perge. CH. quę fortassis etiā grauiora, & mise-
rabilia iudicabz, qm̄ dōestica ac frēq̄ns magnaq̄
est eorū pestz. PA. Fare. CH. Nolo tibi Palinure as-
ferre in mediū graues longosq̄ artificū & negocia-
torū labores, nō cos q̄bus afficiunt agrorū cultor-
es, nō q̄bus milites, nō quibz causidici, cæterarūq̄
disciplinarū sectatores, æstus, algores, inediā, pe-
regrinationes, anxietates vel pericula, vulnera, cæ-
des, districtas habitatiōes, infinitaq̄ agendi, cuban-
di, vescēdi incōmoda vel fastidia, lassitudines, vigi-
lias, sollicitudines, odia etiā & infamatiōes. Nam si
cōplecti cuncta sermone meo, atq̄ exeq̄ voluerim,
tot tantaq̄ dicēda se offerret, vt præ lōgitudine ma-
iorū ac mole, citius nauigatio nostra q̄ oratio finē
possit inuenire. Omittā itaq̄ & cōmemorabo tm̄,
quas inter domesticos parietes, tū seruorū, tū vxorū
& filiorū molestias ac turbatiōes pessimas per-
ferre solent, qui gubernatiōi præsunt rei familiarz.
Quis si ita esses, vt naualis, expertz, facile q̄cquid

LVCIANI.

dictur⁹ sum, me etiā tacente, & intelligeres, & appro-
 bares. Nam seruorū primo in domōs semp pmp-
 ta maledicta, furta, impositiones, fugas, arrogātiā,
 negligentiam rerū, dominorū temulentia, edacita-
 tem, somnolentiam, tarditatē, ignauia, nemo est q
 non videat magnā afferre hīs qui patiunt infelici-
 tatem. Deinde filios, quorū amore nihil dulcius esse
 se fertur, quanta animi cū amaritudine aspiciāt pa-
 rentes, vel ægrotare, vel mortē obire, quod frequē-
 ter admodū fit. Satis existimo etiā te intelligere q̄
 vero gratiē, & anxiam credis esse eorū, vel pturitis-
 onē, vel educationē, vel institutionē, quoties p eis
 bonos parētes gemere, suspirare, dolere, torqueri?
 Quāta etiā putas pturbatione affici dū quos p genu-
 erūt, immensa q̄ adeo cura aluerūt vel parū sibi au-
 dientes, vel rebelles, & infestos, postea habere p̄tin-
 gat, q̄ dolenter eos ferre arbitraris, dum infani &
 vecordes sunt: dum hebetis & crassi ingenii? dum
 effœmiati & molles, dū dilapidāt, & euertūt p̄mo-
 nia, dū nullo bono operi & studio intendūt, dū p p̄-
 cipitia vitiorū oīm uitā ducūt suā. Quid de vxoris
 b⁹ loqr? quas dos tumidas, gen⁹ insolētes, forma
 suspectas, deformitas reddit inuisas? Quarū lin-

PALINVRVS,

gna nihil perniciosius, quarū audacia nihil prodigiosius,
us, quarū improbitate nihil execrabilius. Quæ iur-
gis sp̃ & cōtētiōibus obtundūt viros, q̃ sp̃ p̃q̃runt,
sp̃ exprobrāt, sp̃ insidiant. Quib⁹ quū desint cæte-
ra nūq̃ tamē lachrymæ, gemitus & suspiria, quæ
cæca sua, q̃ t̃m ardent, ornāmētōrū ambitioē exhau-
riūt opes, labefactant domos, cogunt maritos i mas-
los questus, in dira scælera. Non refero turpissima
adulteria, quibus nec puni minus, nec peccat mag⁹
quicq̃, ea quanto dolore afficiant bonos coniuges, ne-
mo satis vnq̃ iuditio meo enarrare posset, sed mag-
num doloris argumentū præstant, & grauissimas
cædes & ingentia quæ sæpe ppter corruptas vxor-
es bella exarserūt. PA. Hoc plusq̃ vellē scio, nam
arduum illud quod ego vidi græcorū, & Troiano-
rū bellū ppter Helenæ raptū in eam excreuit rabie
quā nulla mūdi regio ignorauit. CH. Quæ toti mū-
do manifesta sunt ea t̃m nosti Palinure, at si singla,
quorū nihil me latet intelligeres, adducereris in tan-
tū stuporē vt stupefescens etiam p̃ miseratione coniu-
galem vitā lachrymares. PA. Hui qd narras? CH.
Narro quæ quotidie video & pertracto. PA. Ergo
cōnubia putas polluta, & coingnata. CH. Minime

LUCIANI,

id vnq̄ dixerim. PA. At q̄ multas memini me vidis-
 se ea præditas honestate, ea religione ac vitæ inte-
 gritate, vt diuinū quoddā magis q̄ humanū redoles-
 re viderentur. CH. Et multas vtiq̄ eiuscemodi esse
 p̄fiteor, sed eas q̄dem quæ optimis, honestissimisq̄
 ortæ parētib⁹, ebiberūt a primis ānis sobrios & ca-
 stos mores. Quæ sanctis parentum suorū exemplis
 educatæ vitā instituerūt castigate, sapiēter ad man-
 suetudinē, edoctæ ad pietatē, ad fidē, ad diuinū cul-
 tum, ad rectum cōpositūq̄ regimen rei familiaris.
 Quæ se a thiasis, saltibus, iocis quæ se a spectacu-
 lis, ab immodestiore cultu, a licentiore colloquio ab-
 dicarūt. Cæterū quæ cōtra sanctitatē, quæ malis in-
 stitutis peruersisq̄ parentū exemplis imbutæ, mol-
 liter vixerint assuefactæ delitiis, quæ turpi otio, q̄
 nihil nisi saltare, canere, fides pulsare, didicerūt. quæ
 præterea oculis suis auxerūt, matrū p̄sertim obscæ-
 nitates & immūditias. Hasce qua fide & integritate
 esse putas erga maritos? Illabunt si quidē tanq̄ ve-
 nera tenellis mētib⁹ parentū exempla, inde rarior
 etiā: q̄ reris: est hymenalis hōestas, q̄ q̄ eas, vel emē-
 datis instituant moribus, vel sancto inuident exem-
 plo, parētes simul rariores habeant. Prodeunt po-

PALINVRVS.

^{maxime honeste p[ro]ferre}
 stea in publicū quæq[ue] etiā ^{facile} p[ro]catiores, aperta fronte,
 directo gressu, quasi pudicitia ipsæ cōsecrasse vide
 ant. Et quæ secretū intra cubile ^{hūda} p[ro]bra gesserūt, quū
 vestē induerint, illa cōtexisse atq[ue] occultasse existi
 mant. Vosq[ue] ea vanū vulg[us], itavt cernit[ur], vera ducē
 tes esse arbitrami. At ego nihil ac res se habet de eis
 iudico, nuda em̄ hic omnia atq[ue] ^{p[ro]lata} aperta sunt, non ve
 ste hic tegunt ^{p[ro]hibent} maculæ, nō pallio ^{negant} obnubunt scelera,
^{p[ro]p[ri]a} exertos omnes ac nudatos, rerumq[ue] oīm vacuos,
 prorsus huc ingredi oportet. Quicq[ue] in vita male
 tentatū, maleq[ue] actū est, hic fronte coram ip[s]a demū
 gesta[ur], dispoliat, ostenta[ur]. Quare non mirū tibi vi
 deat[ur], si quorūcūq[ue] nota habeo crimina. Qui quorū
 cūq[ue] ipse nūdas, ita vt prædixi, trāsueho vmbra[s],
 q[ue] p[ro]inde ^{uincit} ingentē video earū turbā, quæ cū impudi
 citiā longe ^{uincit} aperta, ostendant suā, pudicissimæ tñ in
 vita habeant. Quantas ^{p[ro]p[ri]a} secū in maritos fraudes ge
 runt, q[ue]t simulatiōes, quot p[ro]ditiōes, quantā hypocri
 sim, quot aliorū ^{uincit} obscenos amores, quot pollutio
 nes, q[ue]t suppositos partus, quot mētitas enutritiōes,
 quot alieni seminis susceptas messes. Ac quod ridi
 culum magis est ^{p[ro]p[ri]a} lugent, postea ^{uincit} ignari mariti in ha
 sce sibi ^{uincit} extinctas vxores. Laudant inter coetus, p[er]

LVCIANI.

dicant quasi pudicitiae principes. Statuunt mausolea, plurimi quoque epigrammata cōdi, orationes scribi, & p̄nūtiari curāt in laudē ac memoriā castitatis fideique earū sempiternā. An hæc tristitia & anara cēses Palinure? Et an cōparationē vllam habere putas, cū his nautarū, quæ ea seueritate & acrimonia recē fuisti, vt cætera læta, fausta, deliciarūque plena (si tibi fides daret) existimāda essent. PA. Haud equidē tāta in ciuitatib⁹ priuatisque domibus, quāta modo enūerasti mala regnare credidissem. CH. Ita p̄ficis Inexpertos sermonē aliquādo intrare cū his qui multarū rerū vsum atque exp̄ientiā hñt. PA. Ita sit. CH. Quid si aniaduertas labores, quos perferūt nautæ corpori magis quā animo infensos, ire concedes amplius etiā in sententiā meā. Nam hmōi res duræ, assiduo quodā v̄su & assuefactione mitiores fiunt, & quodammodo domant̄, quas vero ego memorauis quū animū magis affligūt, nō ita v̄sus & assuefactio mitigare atque edomare pōt. PA. Cōsentio tibi iam, gaudeoque in eam lucem te illustrante puenisse, vt intelligā tam magnā aliorū, & maiorē etiam quā nautarū miseriam. Sed illud non possum intelligere, quī principes saltem ac magni viri, non dicam nautis,

PALINVRVS.

sed cæteris insuper quibuscunq; mortalibus beati-
ores sunt. CH. Cur? PA. Quoniã omnib⁹ abunde
taq; affluant bonis. CH. Quibus? PA. Honore, glo-
ria, opibus, deliciis, amicis, potētatu, imperio. CH.
Hisce? PA. Hisce, & multo plurib⁹. CH. Erras, PA.
Errorem hunc optassem in vita mihi. CH. Deliras
PA. Maluissem ita delirare, q̃ tua cum sentētia sape-
re. CH. Quid si nihil illis miserius? PA. Quid si ni-
hil beatius? CH. Haud vnq̃ hoc mihi demonstrabis
PA. Non tibi ij beati videntur, qui quicquid ad ex-
plendas voluptates optari potest, assequunt^r / qbus
conuiuandi, cubandi, vngendi, lauandi, ludendi,
venandi, aucupandi, ad omnem nitorem atq; fa-
cietatem semper facultas sit. Quibus quotquot ve-
lint cōcubitus fœminarū, quotquot velint arua,
equi, canes, quibus tot sunt serui, tot exculta pala-
tia, tot munitę arces, oppida. Qui tm̃ possideant au-
ri, gemmarum, vestiū, suppellectilis. Quib⁹ audiāt
om̃es, adsurgāt, inclinēt. Quos populi verentur, ti-
meāt, laudent, decātent. Qui leges dicāt, mandēt, ex-
erceāt, p̃scribāt, puniāt, extollāt amicos, vēdicēt inī-
micos, trucidēt rebelles. CH. nō est tam magna (ve
^{inimicis} existimas ^{semper} Palinure) ^{p̃sunt} eorum beatitudo. Nam parit^r

LUCIANI

certe fastidiū tāta bonorū p̄tinuatio, tātaq̃ affluētia
 Nec̃ sapit t̄m̄, quæ non aliquñ intermittit voluptas,
 præterea quō eos tu beatos iudicare potes, q̃ tantis
 opib⁹ atq̃ deliciis suis nunq̃ fruunt̃ cū iocūditate,
 nunq̃ cū gaudio, quæ in tanta rerū copā nūq̃ exhi-
 larēt se, nunq̃ releuēt animū, nunq̃ exultēt. Qui tā-
 ta licet bonorū ^{abundantia} vbertate redūdātes, tristitia tñ sp̄
 obducant̃, solitudinē p̄manēt, anxietate torqueant̃.
 Nō tibi multo optabilior videt̃ priuatorū ^{conditio} p̄ditio?
 quorū & vita securior, & voluptates etiā si mentē in-
 tendas maiores sunt, quos summa semp̄ condit hi-
 laritas, mulcet festiuitas, explet alacritas. Quāta
 putas afferre delectationē, cōmūnis, quæ cū vxorib⁹
 b⁹ & filiis vita exigit, dūm cūbant tūte, vescuntur
 lete, iocant̃ modeste, q̃ dūlcem esse arbitraris amic-
 corū inter se & æqualiū parē vitā, domesticū vsū,
 frequentē cōuentum. Quid eorū amore suauis, cō-
 fabulatiōe grati⁹, curis meli⁹ atq̃ cōmodi⁹? Quāta
 credis letitiæ & exultatiōis habeāt eorū cōuiuia,
 iūdī, cantus, saltatiōes, quantū dilatent animos & p̄-
 mulceant. Quantū emanet mellis, cuius nec stillā
 principū aliq̃s degustauit. PA. Haud itelligo Cha-
 ron, hanc quā refers regū tristitiā atq̃ anxietatē, q̃

PALINVRVS.

Inter risus tñ, blādicias, iocosq; versant, quib⁹ semper psallat, cantat, plaudat, & quicquid ad trāfigēdū hilarem vitam excogitari pōt exhibeat. CHA. Etia vt video iudicas Palinūre q̄ oculis tñ patent, quo errore decepti mortales, plurimū seduci solent sed quod certū afferre possunt iudicium exteriora corporis: quæ velamenta quædā magis sunt veritatis, aut quid certi promittere & ostentare potest Fronis hominū? quæ plures q̄ Protheus species metiri, atq; in plures mutari queat. Cōsiderandæ sunt secretæ animi fibræ, p̄scrutandæ sunt interiores metis latebræ, quas si peruidere ita vt frontē posses, proh dolor quantā ibi malorū turbā, quantā formidīnū atq; strepitationū aciem introspiceres, quot angores, sollicitudines, suspitiōes, quot pestilentes morbos, & p̄turbatiōes, quāta aperirent vlcera, q̄c plagæ & cædes, quot insidiæ, quot enses, & telorū infinita genera, quæ nec somnos eorū quietos, nec cibos placidos, nec opulentiā dulcē, nec imperiū iucundū nec delicias iocosq; lætos esse p̄mittant. PA. Nesciebā adhuc hæc eorū q̄ dominant mala, sed cur illis p̄tingāt tanta, nō capio. CH. Cōtingūt tāta p̄pter graues inimicitias, acerbacq; odia quas continuē

LVCIANI,

cum finitimis ciuitaribus, cum subditis sibi populis, cum sibimet ipsis etiam gerunt, quo fit ut ingrauescentibus odiis, incrementibusque iniurijs, quibus quotidie afficiunt quęque, necesse sit illos torqueri & affligi grauiter, confidere nemini, suspicari omnia, possunt extimere muscas etiā (ut aiunt) volantes, gaudere & letari nunquam, tristitia & mœrore destineri semper. PA. Adducis me facile ut credam, suspectas eos habere finitimas ciuitates, cum quibus & infensa odia confiteor, propter continuaque exercentur bella, & dominandi libidinem qua plurimum incendunt. Cum suis vero quibus imperant populis nihil accipere possum, nisi amorem & dulcissimam pacem. Porro si cum finitimis sint inimicitiae. Si oriantur bella, ac demum etiam augmentur imperia, subducuntur opida, profligantur acies, spoliantur & captiuantur hostes, populationes magnae fiunt, tropheis decoratur patria, victoribus celebratur, triumphis extollitur. Ob quae & Principum gloria, & urbiū ornatus, & inimicorum timor, & populorum inter se læticia atque erga principes fides & amor crescit. CH. At tantum narras quae prospera sunt & læta, ac quae frequentibus accidunt aduersa & tristitia pretermittis. Quasi semper eos putes des

PALINVRVS.

bellare hostes, potiri victoria, triumphis exultare,
nunq̃ vero vinci, prosterni, agros suos populari,
bona sua diripi, & e suis se oppidis deijci, sed maio-
ra hæc pretereamus, de minorib⁹ tantum dicatur.
Quippe si cōferas quas strages suorū & cedes sub-
stinent, cōperies longe maiore damno q̃ lucro par-
tas eorum victorias constare, discussaq̃ ratione de-
cessisse plus illis q̃ accessisse. His adijcias vt populo-
rum etiam suorū odia, nedum finitimorum intelli-
gas, qđ ad inferēda bella & psequēdos hostes, op⁹
illis est ingēti & munito exercitu, inlto nauigio, lō-
ga armorum & machinarū præparatione, quæ quū
magno & inestimabili consistit sumptu, nec ppris
suppeditent redditus, necesse est nouis vectigalib⁹
vexare populos, nouas inducere pstationes nouas,
āgarias, augere tributa, multiplicare onera, exhau-
rire æs omniū, eradi marsupia, immo viscera pau-
perum, paruos atq; magnos diripere, spoliare, con-
culcare. Inde fit, vt quum inuisos manifeste se cūctis
intelligāt, suspectū tū sibi icipiāt habere quēq;. Nul-
l⁹ fidei, nulli⁹ amicitix credere, cōiectari oīa ī malā
ptē. Habere em̃ hoc in se pessimū malefactorū cōscien-
tia, vt q̃s iniuria afficit, nūq̃ renocari ī amicitia, nūq̃

LVCIANI,

mitigari & ad veniā moueri posse putet, p̄inde ma-
gis insurgit, grauiorē innititur iniuriā, hūc p̄scri-
bunt, illū carcere includūt. Quorundā patrimonia
publicant, alios iugulari aut strangulari iubent, vo-
luntate p̄ ratione vtunt, eorū quoq; quos tantis les-
serunt malis cognitos affines, amicos, socios, ser-
uos q̄si fidei suæ diffidētes p̄sequunt. Tū cæteri qui
chariores etiā videbant exempla aliorū p̄ponūt sibi
acuuntq; ipsi nō minus odia. Nam nō minus rebus
suis ac saluti suæ tīmēt. Ita pedetētim ciuitas om̄is in-
dignat, obmurmurat, rapit ira, odiis incendit, co-
quit nouas cogitatiōes, noua cōcilia molit. Mox eo
deueniūt vt hæc intelligentes videāt quāru ruinae,
quātoq; p̄cipitio subiaceāt, q̄ tenuissimo q̄si quodā
filo pendeāt impia sua. Tū cernas eos pallere, trista-
ri, cōsumi, expauere oīa, torq̄ri scelerū suorū p̄sciē-
tia, quæ prima est pœnarū oīm. Timere hostiū insi-
dias, ciuiū cōspiratiōes, domesticorū p̄ditiōes, opp̄s-
sorū vindictas. Tunc securū nihil existiare, nisi qd
vi ac ferro tueant. Propterea nō credūt se tuto cui-
q̄ nō ministris, nō necessariis, nō germanis, quorū
maiorū etiā q̄ aliorū auctoritatem magis formi-
dant, arcent se ab aspectu & p̄sentia oīm, cingunt se

PALINVRVS

fossis & aggeribus, claudunt se arcibus quasi ad perpetuos damnati carceres, custodibus etiam tanquam ad expeditionem belli paratis, ut obsideri eos putes circumvallantur. Nihil illis dulce, nihil sapidum, nihil iocundum, Dormiunt cum magna inquietudine, cum maiore etiam vigilant. Terret illos conuentus hominum, angit sollicitudo, timent colloquia, timent salutationes, timeant dona, suspecti illis aditus, suspectae sellae, suspecti cibus & potus, qui nec etiam nisi per gustati sumunt, suspecti pellicum & item vxorum thori. Quibus mirum est, cur sine cuiusque per gustatione congregiantur, ipsos vero quarum se custodiam commiserunt non minus extimescunt, quibus quam carere nequeant ob tutelam suam, eo magis augetur, oritur timor & miseria, quo armatos per firmiore illos presidio esse & necesse sit, quare alienigenas & barbaros homines atque abiectissimos quosque sibi deligunt, eosque frequenter comitantur. Deiciunt sepius ac exterminant quo saluti suae (& si non alia at saltim hac via) consultum esse possint. Quid foedius & ignauius dici queat, quam hominibus exteris, manibus flagitiosis se committere, suos vero prudentes, sobrios, iustos perire atque deuitare. Quanta ista tyrannorum felicitas? quos continuus & ingens semper angore afficit metus

quo nō modo animi graulter excruciant, sed cūcta
 insuper dulcia mūdi dona fugant & dissipant, quā-
 tae iste eorū deliciae, quāta gaudia, qui tranquillita-
 tem nunq̃ & pacē sibi, ne dicam populis suis aut ho-
 stibus concesserūt, expertes omīno tam sanctissimi
 atq; omniū dulcissimi boni. Quae nam vbertas ista
 bonorū qui distracti aliūde, neq; sciant, neq; vident,
 neq; pertractent, neq; gustent vnq̃: Quanta ista im-
 perii bona, quae quum ipsi videre & attrectare non
 possunt, cōiectant necesse est aliorū curae & guber-
 nationi ignari rerū suarū, nescij oīm ferme q̃ sub se
 gerunt, fraudati quotidie & decepti, ab his p̃sertim
 quos prã ceteris hauserūt, qbus tm̃ quū se credant,
 quot innocētū crimiatiōes, q̃t facinorosorū falsas
 cōmēdatiōes audiūt, q̃t iēs eorū fidē sequunt, bonos
 p̃ malis, malos pro bonis ducūt, atq; hos bñficiis, il-
 los poenis afficiūt, qd̃q; grauius est, quoties ipsis
 etiā videntib⁹ hi quos tm̃ extulerūt p̃ sententia sua ī
 foro q̃sq; ledūt, cōcutiūt, opprimunt, atq; dilaniant
 qd̃ mīx si exardescūt postea poplorū, odia si labefa-
 ctat postea eorū stat⁹, atq; desolat. quāta ista q̃q; op-
 tanda imperia, cū qbus & seruitutē pessimā degant
 subiecti tantis p̃turbatiōibus, tāis infidiis, subiecti

PALINVRVS

ipsis etiam quos sibi subiecerunt, constricti quasi
quibusdam regni conpedibus, clausi intra arces quasi
magni alicuius criminis rei, coartati instar ferarum,
exclusi ab omni quæ foris capitur recreatiōe, priuati
libertate, quod est tam dulce & omnibus optabile
bonum, non hominibus modo, sed cæteris insuper quibuscunque
animantibus, cuius priuatiōe quid est, quid tristius
aut infelicius contingere possit? PA. Non credis
Charon bonos aliquos mitisq; & moderatæ naturæ
tyrannos esse. CH. Immo multos credo, sed tanta
est dominandi libido, tantus ardor, tanta nescio quæ
pestis ingēita, ut quis semel inuaserit, sint summa quæ
uis bonitate præstantes, adeo illiciat eos, illiciēsque
deprauet, ut vita potius quam imperio quod iam occupaue
runt carere possunt, vel ad conseruandū, vel ad am
plificandū contendunt vnguibus, dentibusque, ac prop
terea nemo est tam bonus tyrannus, cui conserua
tionis, amplificationisque suæ gratia, multis non mag
nas inferre iniurias, atque ob eas illatas non plurimum
timere plurimas ut pati anxietates contingat. PA.
Miror cur tantis in malis, quæ plane ita ut narra
sti vera esse puto, appetant tantopere mortales
imperium, nisi id fortasse faciunt cupidine honoris

LVCIANI,

& gloriæ. Quid nimium tam præstas atque excellēs bonum tolerabiliores reddit tātas quā modo exposuisti misérias. Dulce quippe ē mādarē aliis, præferri omnibus, emierē, præcellere, venerari, timeri, suppliciter exorari, assurgere sibi, viā decedi, inclinari ceruicem, flecti genua, audire laudes suas, & rerū bene gestarū decantationes. Quæ quū & diuina numina plurimū capiant, facile intelligi potest quantū & his quoque mortaliū mentes capiant. CH. Quæ tamen capere possunt tyrannos vilius honoris aut gloriæ exhibitio, quā se certo inuisos omnibus esse sciunt. A quibus si laudentur, si audiant, si assurgant, atque incuruant, intelligunt palam vel assentatiōis, vel timoris causa id fieri. Quare nō est ita dulcis, ut putas, huiusmodi honoris & gloriæ extērsio magis quā exhibitio. At vero dulciōr is est qui in priuatos, homines ab amicis & beneuolis honor exhibet, propter aliqūd eorū egregium facin⁹ aut excellentē virtutē. Vera ista gloria, vetus iste honor, ac dignus quidē, quā & diuina numina capiant. PA. Nullā ego video causam cur tanto perē impia desyderent, desyderataque cōseruent, nisi quod habēdi cupido, qua tamen trahit humanū gen⁹, in his maxie expletur. Quo enim quisque plus auri, agrorum

PALINVRVS.

edificiorū, oppidorū acquirere possit, nullo parcat la-
bore, quantūcūq; vis magno & intolerabili. Neq;
vllus tam amar⁹ labor, qn ppter quæstū, & maiorē
rerum cumulationē dulcescat. Ita quū tyranni
super omnes plus possideant, sup omēs & beatiores
videntur, licet cetera eis tristia sint, atq; peracerba.
CHA. Neq; istud quidē affert vllam beatitudinem,
nam in primis nō efficit diuitē maior habūdantia,
sed minor cupiditas. Qui em̄ paruo p̄tent⁹ est, id t̄m
cupit quod necessitati vitæ sufficiat, is habūde est
locuplex, ppter honestū quod facilius implere pōt
desyderiū, quod quum & impleuerit, liberat⁹ est ab
om̄i, q̄ alii rapiunt, habēdi anxietate. Qui vero quā-
tumlibet diues plura cōcupiscit, plurib⁹ indiget, q̄
perseuerāte acqrendi insatietate, effici^r minus voti
cōpos, q̄ em̄ magis crescit multarū rerū possessio,
magis etiā cupiditas, neq; finē vnq; habet vorago il-
la cupiditatis. Deinde nō est iudicandus quisq;, vel
locuplex multitudine, vel pauper paucitate diuitia-
rū, sed vel rerum magis implemēto vel necessitate.
Nam si multitudinē excedunt sumptus, quō potest
credi diues, q̄ minus habet q̄ necesse esset. q̄re quū
necessitatē sæpius magnā patiant^r, q̄ tantā imperti-

LVCIANI

molem administrant, indigētiore etiam putas sūt
 priuatis hominib⁹, quibus licet tenues sint opes, at
 necessitatibus saltem suis, vel pares, vel superiores
 Taceam⁹ graues, quas quotidie expilationes, vel
 rapinas perferunt a quæstorib⁹ suis. & ab his maxi
 me, quorum fidei magis credunt⁹: qui quo maiora
 etiam nacti sūt imperia, eo maiora vtiq; furta maio
 remq; proinde rerum suarum diminutionē patiun
 tur, a quibus priuatos saltem homines liberos esse
 constat. Qui & diligentius patrimonia sua ipsi per
 se curare, & attentius omnia intueri possunt. Dicā
 mus vero curas, & labores quos in administrandis
 tantis opibus, gubernandoq; tanto potentatu toles
 rare eos oportet, quorū fortioresq; herculis hūeros
 necesse est ad sustentandā tantā molē plures etiā q̃
 Argi oculos ad tantā rerū varietatē peruidendā, atq;
 distribuendā, plura quoq; q̃ Iani aut Vertūni capita
 ad intelligēda, examinādaq; tot ac tāta quū hostiū,
 tum populorū suorū q̃ illis negotia deferunt. Quæ
 tanta animi vis quæ nō debilitet, quæ tāta soliditas
 quæ nō cōcuciat, quæ tanta p̃mptitudo quæ nō res
 mittat? Cui⁹ est tanta valitudo, tm̃ robur, q se tam
 vasto curarum ponderi parū audiat polliceri: Cu⁹

PALINVRVS.

lus est adeo æquabilis, & moderatus animus? adeo
 p̄seuerās? q̄ tam multis, tanq̄ cōtinuis laborib⁹ nō
 defatigari, non quassari vnq̄, atq̄ infringi possit.
 Omittam⁹ mortales, de nobis tm̄ q̄ hæc vltima lo-
 ca colim⁹ loq̄mur. Verū putas Palinure beatiorē
 esse vel me q̄ pauprīm⁹ sum omniū, q̄ nihil p̄ter hāc
 quā cernis pusillā l̄intrē possideo, vel Plutonē latī
 tamq̄ immensi regnī tyrannū intelligo, & si taceas
 q̄le de hoc sis iudiciū, platurus, crede mihi minime
 meū cū suo statu cōmutarē. PA. q̄re? CH. Quia let⁹
 ago & sūma anī q̄ete. Nō vili⁹ rei vllā gero nisi trās-
 uehēdi hæce huc descēdētes aīas, & p̄seruādi in colu-
 mē hūc fasellū meū, solitudinē ī q̄ dicā tibi q̄cqd ē
 q̄d me grauet. Quū em̄ p̄pter vetustatē fatiscat aliq̄
 q̄n rimis, curare me oportet vt restituat̄ integritati
 suę. Quare eū cō suo sc̄pi⁹, & obstruo si q̄d rimarū ē,
 hæc oīs mea cura ē, hic oīs labor. At Pluto cū tāt⁹ di-
 uitijs suis ac regno tātō nunq̄ letat̄, nunq̄ quiescit,
 tot curis carpit, quot replet̄ hic vmbriis loc⁹, implic-
 catū semp̄ habet vbiq̄ animū, hinc fert̄, illinc rapit̄,
 om̄ibus intentus locis, om̄ibus occupatus ministr⁹
 huic mādāt, illū terret, alios acciri iubet, metū illi
 omnia incutiunt, nunc terræ hiatus, nunc motus

LVCIANI.

formidat. Sæpe illū trepidare cogit lampas phœbī,
ne vlla ex parte irradiet regno suo. Sæpe & fulmen
magni fratris ne penetret auerna, atq; labefactet, q̄
ries vidi ego illū dum rebus suis timet iniectū sum-
mo curru pagrare omnē hanc regionē, lustrare fis-
nes, scrutari om̃ia diligēter, ascendere etiā in supe-
rū orbē, circuire terras, puestigare quodcūq; peris-
culū perferre posset, nihil om̃ino incauti & inexplo-
rati relinquere, quæ cū multis in locis, at maxie ea
solet efficere in terris Siciliæ, q̄ magis etiā eū terrēt
ppter magnas reluctatiōes Tiphœi gigantis, qui-
bus totā conuassat illā patriā. Nam postquā ipse
ausus fuit bella inferre cœlo, iniecere superi ei⁹ cor-
pori Trinacriā, sub qua ab omnib⁹ vndiq; monti-
bus pressus, & grauatus, conat⁹ sæpe se attollere, im-
positaq; sibi reñcere. Proindeq; magnos concitat
motus, ac tantos quidē, vt hæc loca nostra cōcutiat
grauiter & tremefaciat. Cogita nūc q̄ lēta & optan-
da sit fors huius inferni tyranni, cuius tot diuidi⁹
animus curis, tot p̄pellis tumultuationibus, quem
tot oporteat p̄cauere pericula, tot dispensare mini-
steria, omnia percensere, omnia corrigere, omnia,
vel ipse gubernare, vel aliis gubernāda cōmittere.

PALINVRVS.

Attende rogo, & vlex hoc vno collige eius foelicitatem? Nam si me deficere cōtingeret huic nauiculario ministerio, quod ita necessariū est (vt vides) necesse esset eum vices meas subire, ne aliquando deficiente portitore regno suo male succederet. PA. Hoc pfecto non modo verū esse video, sed manib⁹ etiam ipsis (vt aiunt) tango. Nam ea nocte qua alto somno grauatus e puppi in mare excussus fui, id cōtinuo sensit Aeneas meus, q̄ errantē sine magistro nauē intelligens, gubernauit eam tota ipsa nocte, non indignatus, q̄ quæ sceptrū gestare solebāt, remū etiā manus attrectarēt. CH. De magno ei⁹ germano nihil loquor, nō me latet, quantos & ille labores ac curas sustinet. Sed id p̄cipue scio, quū temeritate Phaetontis tor⁹ pene orbis cōflagrasset, quantum tunc regno suo timuit, quantū tota coeli moenia circuit, & ne qd labefactū virib⁹ ignis curreret explorauit. Prætereo tertiū fratrem moderatorē vnderū, cuius plurimæ etiā ac maximæ curæ nō facile explicari possent, sed presertim quæ sub illa quoq̄ Phaetonte conflagratione ad summū poene vsq̄ exitium cum toto regno suo eum affecerunt. PA. de hoc possum, qd̄ oculis meis vidi, afferre testioꝝ

LVCIANI,

nium, vidi equidem tempore illius quem supra res-
tuli horrendæ apud Siciliã tēpestatis, cōmotū gra-
uiter Neptunū, & ex alto prospicientē vocasse ad
se Eurū & Zephyrū, increpatis acriter eis, p̄ tanta
fuscitata tempestate, placasse ocius om̃ia atq; tran-
quilla reddidisse. Quod argumentum pręstat mihi
euidēs plurimarū (vt inquis) ac maximarū, q̄ om̃ia
in latissimo imperio suo paria sint, curarū suarum.
CHA. Dic oro Palinure, putas ne iã beatā esse tyrā-
norum vitā? PA. Mínime. CHA. Optares ne viuis
eorū fortē? PA. vt quid optarē? in quo nihil omni-
no optandū esse manifeste intelligo. CH. Ergo cer-
to eos arbitraris miseros. PA. Non miseros modo
sed oīm etiā miserrimos. CH. Mix q̄ mō eos tanta
frui beatitudine prædicabas. PA. Quid mirū si cæ-
cus laudet tenebras, quas postea luci restitutus dam-
net. CH. Vis vt & alia eorū mala tibi referā? PA. Re-
stant item alia CHR, & alia & grauiora. PA. Quid
audio, grauiora haud vnquam istud credam posse
his quæ modo dixisti grauius aliquid addi. CH. cre-
des quū audieris. PA. Dic ergo. CH. Vides vt ap-
propinquamus iam ripæ, non possum longiora te-
cum iam facere verba. PA. Rogo te mi Charon ne

LUCIANI.

fallas auidissimā expectationem meam. CH. An cæ-
terarū umbrarū quas in litore reliquī auidissimā
etiam expectationē vis ut fallam? PA. Non diu mo-
raberis, perge o mi Charon. CH. Immo diutius q̄
soleo demorat⁹ sum, sed lentus etiā nauigauī ppter
re cuius fabulatione delectabar. PA. Age ergo ut fa-
cis lentiozem ptrahe nauigationē, ut quæ reliqua
sunt dicenda prosequi possis. CH. Ea tandē tāta est
tibi audiendī cupiditas? PA. Tanta. CH. Morē tibi
gerā, qua in re illud te scire velim, q̄ plurimū miser-
ram reddit mortalium vitam, instabilitas scilicet &
ruina rerum. Nam certum nihil & permanēs in vi-
ta quisq̄ sibi polliceri queat. Quomō is beat⁹ cense-
bitur cuius summam quantumuis & plenam beatit-
udinem minima omnis disturbatio violare & au-
ferre pōt? sane quū oīa apud mortales infirma atq̄
mutabilia sint, nulla tñ infirmior fors est atq̄ mu-
tabilior q̄ tyrannorū, quorū etiā cum maior sit exal-
tatio, & sublimata magis status altitudo, magis est
proinde (quum mutari eas cōtingat) casus & ruina.
Inde tantæ tyrannorū pditiōes, euerfiones, truci-
datiōes, ut nemo eorū fere vnq̄ euaserit, qui non vel

LVCIANI.

regno depulsus, vel veneno necatus, vel cruēta aſſi
qua & peſſima morte caſus vel peremptus ſit. Qui
talē eorū vitā optabit? qui ꝑ modici temporis foeli-
citate (ſi tamē illa foelicitas appellanda ſit) tam tri-
ſti poſtea, tamqꝫ amaro fine ꝑſumat. Horret animꝰ
dicere, nam ne credas hiſtantū mortales ſubiectos
malis eſſe, ſenſimus & horū magnā partem aliquan-
do nos inferi, licet tam valida nobis, & munita ſit ci-
uitas, tam firma & præpotens, atqꝫ omnibus vndē
qꝫ præſidiis circumſepta. Non poſſum ſine dolore
meminiſſe illius diei, qua Hercules heros ille fortiſ-
ſimus hæc regna penetrauit, perfregit fores, inua-
ſit Regem, exterruit Reginā, quā & ante ſocii eius
rapere adorti erant, abſtraxit cerberū, vinctūqꝫ &
catenatū magna vi in orbē duxit, conceſſit loca om-
nia, trepidare omēs umbras atqꝫ ipſos iudices fecit,
me quoqꝫ nō modicū leſit, quem erepta cymba con-
to hoc meo ꝑcuſſit, impulſumqꝫ grauiter in mediā
paludē exturbauit, timui equidem tunc deſolatum
iri baratrū totum. Credidi tunc ſupremū Plutoni
finem adueniſſe regni, neqꝫ minus illū cum cōiuge
in ꝑdam duci ad ſuperos qꝫ tartareū canē, ſed paulo
humanius cum eo actum eſt qꝫ opinabar. Nam tan-

PALINVRVS.

dem sibi ac regno suo bene consultū est, neq; tñ itā
cōsultū est qn triplici custode suo qui tā p̄necessari
us erat spoliaret, q; si opinionē meā quæ commūis
erat fata coæquassent, tūc cernere fuisset, utrū beas
tio r, vel meus, vel Plutonis tanti regis stat⁹ esset.
Ego quidē nihil ambigo, priuatus fuissē hac nauī
cula, hoc em̄ habeo tm̄ qd̄ adimi mihi possit, priuā
tus etiā fuissē Rege meo, sed q̄tq̄t alios voluissē
reges p̄cul dubio inuenissē, q; ministerio meo in
digētes seruitiū meū p̄libēter sibi delegissē, & for
tasse hoc lucri fecissē, q; p̄ vetusta & attrita, qualē
hanc intueris, nouā mihi & magis solidā lembū ac
quisissē. At Pluto quātas opes, quātos honores,
quantū regnū amisissē, quantā in egestatē, quantā
in calamitatē decidissē. Qui nēq; par q̄ aliqd̄ regnū
v̄ti parē ego v̄t̄ meliorē nauim, nēq; parē aliū famu
latū, v̄ti parē ego v̄t̄ meliorē dñm iuenissē. Excedo
iam modū dicendi, sed si tempus sineret, narrarem
& quibus olim curis vexatus, q̄toq; timore percus
sus p̄pter bella Gigātū fuit summ⁹ Olympi rector.
Cuius narratio maiorē etiā augeret eorum quæ su
pra dixi malox cōfirmationē. P̄A. Haud op⁹ est ex
emplis mihi. Nā nemo mortalium fuit, q; maiora q̄
G

LVCIANI,

ego vnq̃ viderite eorū malorū exēpla. Quid em̃ extitit his tēporibus Troiano Rege maius: quid opib⁹ suis cumulati⁹? Quid opib⁹ munitius & pulchri⁹? & qd demū exitu tantorū bonorū tristi⁹: qd crudeli⁹: qd flebili⁹? Vidit infelix pater tā arduum & longū bellū, tot cruentas mortes natoꝝ suoꝝ. Vidit euerſam funditus & incensam urbem. Vidit laſſantem cōiugem, captiuas nurus & filias: populationē tātarū diuitiarū, ipſe q̃q; qd vltimū reſtabat illi, ſenectutis ſuæ ſolatiū Pyrrieſe cōſoſſus, & crudeliſſima morte cōſumptus eſt. CH. q̃s melius me hæc nouit: q̃ cūctos hac ſcapha tranſuexi. A q̃b⁹ & omnē calamitatē ſuā ſeriatim pdidici. Not⁹ eſt abū de mihi Priam⁹, cui⁹ cognitio acerbo caſu, non potui non dolere. Notus eſt Troilus, noti Hector & Deiphœbus, nota eſt cætera tot filiorum ac nepotū turba, noti innumerabiles q̃ illo bello perieſt Troiani pariter & Grañ duces, Nota eſt infinita q̃ tunc occidit populorū manus. Nullo memini tēpore lōgiorem interfectorū multitudinem huc deſcēdiſſe, q̃ illo quo ita laſſatus fui, vt præ multitudie omnib⁹ tranſuehendi minime hæc cymba ſufficeret, plane quid opus eſt tibi monitore ad aperiendas eorū mi

PALINVRVS.

serias quas tu subiectas oculis tuis habuisti, q̄ si prę
angustia temporis liceret (iam enim video propi⁹
nos applicare ripę) narrarem & milia aliorū tyrā-
norū, ex quibus cresceret etiam magis tibi opinio
eorū calamitatū. Nam illud possum quod certo scio
tibi verum confirmare, nullū fere me vidisse vnq̄
tyrannorū huc descendentiū (descendūt porro om-
nes) qui nō vel alicui⁹ veneni infectionē, vel mag-
nas vlcerū cicatrices & sanguinolentę alicui⁹ mortē
horrida signa p̄ se ferret. Ita mirū est videre, tot ac-
tātos necatos, cōfossos, cruētatos, trucidatos. PA.
Quis nūc se tantis in malis tyrānū nunq̄ esse optae-
bit? q̄s imperia assequi q̄ret quę iam certius certo
cognosco magis fugienda etiā q̄ Medusæū caput.
CH. Audisti quibus apud superos tyrāni malis tor-
quentur, sed si intelligeres, quę hic apud īferos gra-
uiora etiā illis parant̄, phorresceres & longe magis
eorū sortem. PA. Ergo & alia hic tyrānis parantur
CHA. Credis Palinure scelera q̄ patrant mortales
hic aliquñ impunita esse? PA. Hoc mō anīaduvertebā.
CH. Animaduertēdū est igit̄ tibi, quodcūq̄ in vita
peccatur, pari demū post mortē & respondente pec-
catis poenā puniri. Nam vt capias quod dico, si tu

LVCIANI.

Palinure artem tuā nauiculariā viuens male exercueris, si in dñm tuū malī quicq̃, vel cogitaueris, vel cōmiseris, si inaudiēs dicto suo extiteris, iuenies hic tibi p̃paratas his quæ deliqr̃is similes pœnas. PA. Nihil p̃fecto Charon scio, qđ male egerim, vñ dñm meū peccauerim, nisi somnolentā illā dormitionē meā, qua negligētī? certe q̃p̃ debebā me gessi. Nā magno in periculo nauim simul & dñm quē vehēbat meū reliqui, nisi vigilantior ipse & cautior melius sibi cōsuluisset, sed pœnarū satis tum ob hoc crassum peccatū meū etiā in vita recepi. CH. Recipies etiā in morte. Ibis em̃ quū e navi te dimisero ad seueros iudices nostros, q̃ examināt & censent delicta omniū. Ducent quoq̃ te in examinationem scrutabūturq̃ crimina tua. Videor vero videre, q̃lite iudicabunt penę subiiciendū. PA. Quali? CH. Parem peccato tuo tibi pœnā statuent. Nam quum somno peccaueris, æterno etiam te somno damnabunt. PA. Dormiā ergo in æternum? CH. Ita puto nisi grauius sit aliud peccatū tibi. PA. sic mites habeam iudices, vt nō sit graui⁹ aliud mihi. CH. Nulā lam ergo nisi somni pœnam patseris. PA. non hęc grauis pœna mihi videt̃. CH. Neq̃ asinis etiā & bo-

PALINVRVS.

bus, at magnis & excellēti aliqua virtute p̄ditis viris
grauissima existimat. PA. quas vero dic pœnas pfe
rent tyranni? CH. Audis tot clamātes & lamentan
tes voces, tot horribicos plāct⁹, tm̄ stridorem ferri,
tot tractus catenarū. PA. Delectabat me adeo ser
mocinatio tua, vt his minie animū itenderē, sed qd
audio tā triste atq; horrēdū, qd' præ horrore pœne
aures meę sustinere nō p̄t? CH. Sūt hæc quæ aus
dis tormenta tyrannorū. Nam quū illi in vita car
cere quēq; incluserint, spoliauerūt, flagellauerūt, tru
cidauerint, in summū luctū, in summā egestatem, &
calamitatē deduxerint, dānati sunt etiā ab incorru
ptis iudicib⁹ ad pferendas pares pœnas. Ideo teter
rimis quoq; carcerib⁹ inclusi, spoliati, flagellati, ro
tati, cæsi membratim, ac mille atrocissimis mortis
bus cruentati, tantos edunt, quantos audis gemit⁹,
tm̄ luctū, tot ac tātos reboat⁹, clamores atq; eiulat⁹.
PA. Dic etiā mihi Charon an his pœnis plectunt⁹, q
magni atq; primarij tyrannis assistunt. CH. pror
sus hisdē. Nam suasu & p̄silio eorum maxime com
mittunt tyranni scelera sua. PA. An & in vita illi be
ati? CH. Non secus ac tyranni quibus assistūt, nam
hisdem quoq; malis subiecti sunt, eadē em̄ sūt in eos

LUCIANI,

populorū odia, maiora etiā inter se, eedē curæ, eadē pericula, & quod miserabili⁹ est, deiciuntur sæpe a tyrannis suis, & vel carcere, vel morte aliquā pessima afficiuntur. PA. Tanta est ergo itaq; generalis omnium calamitas. Vllam vero prorsus esse putas hoīm sortem quæ beata duci possit? CH. Immo beatos aliquos non nego fuisse mortales, sed praros tñ. PA. Quos praros? CH. Qui amore virtutis & litterarū, cōtempserūt cætera mūdi bona. Qui se innocuos, puros, castos, integros, incorruptos, cōseruantes, extrulerūt animū altius ad gustandā diuinā excellētiā, hūana quasi sordida & abiecta relinquētes. Nam virt⁹ p se tam dulcis, tamq; iocūda res est, vt incredibiles amatorib⁹ suis afferat voluptates. Tā nobilis & pstant est eius possessio, vt sūma qdā vbertate dīret possessores suos. Quā qui vere est assequit⁹ nihil pter litterarū studia dulce, nihil pter dei cognitionē habet amabile, quæ tm p dulcia sibi bona, stabilia, ppetua, incorrupta p eligit, custodit, amplectit. Reliqua vero mundi supmo tandē gustu amara, infirma, momētanea, corruptibilia, fūco mēdatiora, hilo ianiora, hilla seiuniora, papīs volantis bus leuiora fugit, cōtēnit, abiicit, pculcat, cōtūscq;

PALINVRVS.

seipſo ac hōeſtiſſimis ſuauiſſimiſq; ſtudijs ſuis, totū
nihil mūdū ducit, ruēre etiā nō formidat. In his re-
creat, refocillať, lætā & iocūdā agit vitā, ridet tātas
hoīm tāq; ſtultas & vltro ſibi queſitas anxietates,
tot ineptias, tot caſſos labores, tot inanes curas, ne-
mini nocet, nemini moleſt⁹ eſt. Laudant eū omēs, p-
dicant, admirant, beniuolētia cōplectunt, fauore p-
ſequunt, q̄ vere hic beat⁹ eſt q̄ pſcientiæ ſuæ inocē-
tia & integritate fruif. Quod primū eſt & dulcius
omnibus, bonus, ſecurusq; ſui nullo timore angif,
nulla anguſtia torq̄tur, nō timet largas (q̄b⁹ caret)
q̄ſq; nihil facit diuitias ſibi a potēriorib⁹ eripi. Non
timet a q̄cūq; ſe ledi, q̄ nec quēq; ſe leſiſſe certo intel-
ligat, q̄ vere hic ſcelix ē q̄ tot tātiſq; ſemot⁹ curis &
periculis, tātaꝝ vacu⁹ pturbationū, ſibi ſemp alijsq;
iocūdus, læteť ſemper & omibus q̄tquot ſunt mun-
di honeſtis, & his etiā quę cælibū cōmunes ſunt per-
fruať voluptatib⁹, qui hūanioribus ſanctioribuſq;
deditus ſtudijs, cōtēnat omia, cōtēnenſq; omia poſ-
ſideat. Nā is poſſidere omia videt, non qui omibus
abūdet, ſed cui nihil deficiat. Porro, illi nihil deficit
qui nihil ꝑcupiſcit. Concupiſcens autem nihil, cōtē-
nit oia, Cōtemnēſq; ita id aſſegitur quod deſyderat.

LUCIANI.

Desyderio vero suo frui ea demū vera & solabitudo, beatorumq; omnium plenitudo est. PA. Hi ergo quū nihil mali egerint, poenarū etiā nihil patiuntur. CH. Nihil prorsus, immo ppter trāfactā bñ vitam meritū magnū assequunt. PA. qd? CH. Vel coeli fiunt incolæ, cōmunicatq; æternū illis cœlestib⁹ bōis. Vel si huc descēdūt, mittunt i elisiū, q loc⁹ est q̄tis ac delitiarū, vbi sedes fortunatæ, cāpi apti, læti, oī mōmīno poenarū expertes. PA. O si mihi ad mortales redire aliquñ p̄tingeret, inclamarē q̄ magna possem voce, admonerē p suo quēq; officio & dignitate, ac suscipere tantā laborū frustrationē, tantā curarū vanitatem, tot corruptas opiniones, puerilēq; iudicia, p̄ q̄ maxime increparē, qui, vel magistratu quopiam magno, vel imperio cæteros antecēdūt, ostenderē tanta quæ antea ignorabā, sed te docente tūc intelligo mala eorum grauissima, dictu horribilia, reuocare omnes a vitiis, ab inferēdis iniuriis ad meliorem victū, a supflua agendarū rerū cura, intenderē desyderiū virtutis, laudare innocentia, p̄dicare frugalitatem, exhortarer cūctos ab bene, grauiter, castigateq; viuendū, ad se cognoscendū, ad contem-
nendū tot caduca & somni cuiusdam, vel vmbrae

HERCVLES.

magis similla mundi bona, inuitarē ad honestas artes, ad ingenuas exercitationes, ad studia litterarū ad spem, ac cōtemplationē diuinæ bonitatis. CH. Et recte sane, sed vides & ripam attigisse, egredere iā. PA. Et iam egressus sum. Ad iudices eo, placidam opto tibi semp nauigationē, salue o Charō & vale. Ch. Et ego ad reliquas vmbas redeo, placidos opto tibi semper iudices, salue o Palinure & Vale.

LUCIANI HERCVLES LOCVTORES
DIOGENES HERCVLES DIOGENES.

Unquid Hercules ipse est, haud quisq;
n me Hercule alius arc², claua, pellis leonina, magnitudo ipsa, tot² deniq; Hercules est, igit e vita decessit, q Iouis fuerat fili²? dic quaeso o praeclarissime mortuus ne es? Ego enim quum terrae fuisset tibi haud secus q̄ deo sacrificauī. HER. Recte qppe sacrificasti. Hercules em ipse in coelo vna cum diis immortalibus cōsistit. Ebē apud se habēs crurib² formosissimā. Ego vero qui te alloqr sua sum vmbra. DI. Quid nam dicis amabo vmbra ipsius dei? HER. Fieri em potest altera eum ex parte deū esse. Altera vita decessisse. DI O. Vtiq;. HER. Ille enim nequa q̄ mortu² est. Sed ego

H

LVCIANI,

dumtaxat, qui sui sum imago. DIO. Perpēde nunc
poptime te ipsum p sua virili parte Plutoni tradi-
disse. HER. Sic res se habet. DI. Quo pacto igitur
callidissimus quum sit Aeacus, te eum nequaquē esse
nō nouit. Sed admisit tanquā subinductum Hercule?
HER. Quoniā sibi sum perquāsimilis. DIO. Vera au-
tumas, nam ita persimilis, ut ille ipse sis. Caueas igi-
tur ne contra sit, tu quidē Hercules existas. Imago
vero apud deos immortales Eben in vxorem dux-
erit. HER. Audax nimis es atque loquax, & nisi ab
arguriis quas in me iculisti desinas, senties quāprimū
qualis deī imago sim, arcus enim nudus est atque pa-
ratus. DIO. Cur autem de cætero te timeam, quum
semel mortuus sis. Sed per tuum Hercule dic quæ-
so, dum ille viuebat, eras ne vna secum, & tūc ima-
go existens, aut vnus quidem eratis in vita, postea
quā e vita decessistis sepraati, ille quidē ad deos im-
mortales aduolauit, tu vero vmbra ut dignū videē,
ad inferos apuenisti? HER. Et si fas eque foret ne-
quaquē respōderi viro sophistice pcunctanti, attamen
aures quoque ad hoc porrigas. Quicquid em̄ Amphit-
riōis in Hercule erat, id ipm̄ morte affectū est, quod
nempe, ego sum ut dixi totū, quod aut Ioui attine-

HERCVLES.

ret est cū dīs immortalib⁹ p̄stitutū. DIO. Per spī-
cū nūc intelligo. Autumas em̄ eadem vice Alcme-
nam duos peperisse Hercules, vnū quidē ex Amphī-
trione, alterū vero ex summo Ioue, ex quo factum
est, vt geminī vni⁹ matris vtero lateretis. HER. Ne-
quaquā o infanc idem p̄fecto ipsi eram⁹ ambo. DIO.
Neq; adhuc ad intelligendū id facile est, duos Her-
cules in vnū esse cōpositos, nisi q; diceret vos tanq̄
hypocēraux in vnū fuisse copulatos, hominē vide-
licet atq; deū. HER. Nōne sic tibi homines compos-
ni vidēt animo & corpore? vnde quid p̄hibet ani-
mū quidem ipsum ex summo Ioue natū adesse cœ-
lo, me vero mortalē ad īferos aducnisse? DIO. vtq;
elegantē hāc differuisti, si corpus hac tempestate
esses, sed incorporea es imago, itaq; periculū est, te
triplicē iā fecisse Herculē. HER. Quo nā mō triplicē?
DIO. Hoc qdē mō, nam si vn⁹ in cœlo existit, tu
vero apd⁹ nos imago. Corpus aut apud tumulū iā ī
puluerē versum, hęc tria iam cōfecta sunt. Animad-
uertas igitur velim quem tertium corpori esse in-
telligas patrem. HER. Audax es atq; sophīsta, sed
qd nomē tibi est, q huc aduenisti? DIO. Diogenis
Sinopæ imago, ip̄e aut p̄ ip̄m Iouē minime cum dīs

LVCIANI.

me immortalibus, sed cū mortuorū optimis cōstitui, Homerū atq; huiuscemodi fabulas deridens.

LVCIANI VIRTVS DEA LOCVTORES
VIRTVS MERCVRIVS. MER.

Irt^o dea p epistolas orauit mō, vt ad se
v irem. Eo percōtes qdnā me velīt, illico
ad Iouem redibo. VIR. Salue Mercuri
ago tibi gratias, quandoquidē tua in me pietas, atq;
benignitas efficit, vt non penitus despecta ab omni
cætū deorū sim. MER. Expecto qd narres, tu mō p
breues narrationes facito, nam edixit, vt cōfestim
ad se redirem Iuppiter. VIR. Etiā ne tecū nobis nō
licebit nostras erumnas exponere? Quos igiŕ ha
beo vltiores iniuriarū, si nō modo apud ipsum max
imū Iouē, verū & apud te, quē semper in fratris lo
cum habui, colui, obseruari, cōdolendi facultas ne
gā. O me miserā ad quos cōfugiā? Vnde auxiliū pe
tam? Equidē cū ita despiciar malo esse truncum ali
quē q̄ deā. MER. Tādem effare, dum p̄beo operā.
VIR. Vidē q̄ sim nuda & foeda? Hoc, ita vt sim, effi
cit fortunæ deæ impietas atq; iniuria. Aderam sa
ne ornata apud elisios campos inter veteres illos
amicos. Platonē. s. Socratē, Diosthenē, Ciceronē,

VIRTUS.

Archimēidē, Policletē, Praxitelē, & eiusmodi viros doctos qui me, dū vitā agebāt, piissime atq; religiosissime coluere. Interea loci, cū iam nō pauci salutatum ad nos aduolassent e vestigio fortūa dea insolens, audax, temulenta, p̄cax, maxima armatorū turba p̄septa atq; stipata p̄perās ad nos iactabūda. En inq; plebeia, tu ne maiorib⁹ diis aduētātib⁹, nō ultro cedis? dolui iniuriā nobis immeritis eo pacto fieri. Ac non nihil ira cōcitata inc̄p, neq; tu maxima dea his verbis me plebeia efficiēs, neq; si maioribus cedendū est, tibi turpiter cedendū censeo. Illa vero illico in cōuitiū sese effert aduersum me. Prætereo hic quas contumelias in me primū, dū hæc inter nos gerunt, effuderit, iccirco Plato Philosoph⁹ cœpit contra nonnulla de deorū officiis disputare, illa excandescēs, apagete hinc verbose inquit. Non em̄ decet feruos deorū causam suscipere, ceperat & Cicero orator plura valde suadere, at ex turba armatorū erupit. M. Antonius præpotens latera illa sua digladiatoria ostendens, grauissimūq; pugnū os Ciceronis iniecit, hinc cæteri mei amici perculsi metu, fuga sibi propere cōsuluere. neq; em̄ Policletes peniculo, aut Phidias scalpro, aut Archimēides

LVCIANI,

Orosco, aut cæteri inermes aduersus audacissimos armatos, eosq; prædis atq; homicidiis fuetos bello ad sese tuendos valebant. ergo me infelicissimā ab ipsis diis omnibus, qui tum aderāt, atq; hominibus desertam pugnis ac calcibus totā cōfregere, vestes meas diripere, in lutū pstratā reliquere, demū abicere ouantes. Ego vero ita confecta cū primū licuit conscendi huc, vt I. O. M. his de reb⁹ facerem certiorē, iam quidē mihi, vt intromittar expectatī mensis elapsus est. dūq; id vt impetrē omnes deos exeuntes atq; redeūtes pcor, nouas semp aliquas excusationes audio. Aut enim deos aiūt vacare, vt in tēpore cucurbitæ florescant. Aut curare, vt papilionibus alæ ppulchræ pictæ adsint. Quid igi^r? ne vero aliquid semp habebunt negotij? quo nos exclusas teneant ac floccipendāt? Tum etiā & villicus suscepit curam dudū ne cucurbitæ siti pereant. Nos tñ neq; diis, neq; hominibus cordi sum⁹. Has ob res te iterū atq; iterū pcor obtestorq; Mercuri, q; semper apud deos ipso interps extitisti, & vt causam hanc meā iustissimā, atq; pñssimā suscipias, ad te cōfugio te supplex oro, in te omnis mea sita est spes, atq; expectatio. Da quæso operā, ne, dū a vobis excludor,

VIRTUS.

ipsis quoque mortalibus sim ludibrio. Nam erit quidē
dedecus deorum ordini, ubi hominuli me tam & si in-
firmā deā floccipendāt. MER. Audiui, doleo, verū
pro vetere nra amicitia vnū admoneo, durā nimis
atque difficilē causam te aduersus fortunā suscepisse
Nam & Iuppiter ipse, vt cæteros omittā deos, cū se
ob accepta beneficia nimium fortunæ debere sentiat,
illius vires atque potentiā vereat. Ea enim ad cælū diis
ascensum prestat, atque vbi velit, valens sua armorū
manu eiiciet. Quade res si sapias inter plebeios deos
ignota, quoad fortunæ odium extinctū sit, latebis.
VIR. Aeternum latitandum est, ego & nuda, & de-
specta ab eo.

Pressi sunt venustioribus typis in Luciani
Dialogi Lipsiæ in ædibus Melchioris
Lottheri. Anno. M. D. xvij

Cristoffen's Jäger est possessor primus liber